

Înfierea

Partea III

Căci noi ne aplecăm capetele noastre în seara aceasta ca o biserică, ca un grup de chemeți afară, popor credincios aici în seara aceasta, să învățăm Cuvântul Tău, aşezându-ne pozitional în Trup, acolo unde noi aparținem, și unde putem lucra potriviți împreună ca membri ai Trupului lui Cristos.

2 Iar acum se cheamă către noi să mergem imediat la Dumnezeu. Și fiecare din noi tații gândesc aceea, cum ar fi dacă aceea ar fi fetița noastră, cum inimile noastre ar arde și ar durea în noi, și noi am cheme către biserici ca imediat să aibe rugăciune. Și inima unui tată arde, în durere. Doamne, fie ca Persoana aceea mare a Duhului Sfânt să vină chiar acum la inima acelui tată. Îndepărtează fiecare umbră de îndoială, și fiecare durere, și lasă-l să știe că Tu ești Dumnezeu și nu există boală care să poată sta în Prezența Ta când însărcinarea Ta Divină a fost îndeplinită de biserica Ta și poporul Tău.

3 Și așa cum prin săptămână, ne rugăm, de duminica trecută m-am gândit la aceste căi sau aceste mijloace de rugăciune. Noi nu avem prea mult ca o armă așa de mult cum ea pare pentru lume, dar această mică praștie este mortală când este ținută în degetele credinței. O Doamne, fie ca rugăciunile noastre să atingă scopul, ca moartea acolo care atârnă peste acel copil, și fie ca ea să fie spulberată; întunericul, mâhniri de departe de lângă patul acelui copil, acel bebeluș sau copil, fetiță. Și fie ca marea Lumină a Prezenței lui Dumnezeu să strălucească peste ea. Fie ca ea să vină de la acel spital, o copilă sănătoasă.

4 Dumnezeule, noi știm că doar dincolo de râu cei dragi ai noștri așteaptă; și aceasta este glorioasă. Dar noi iubim pe micuții noștri. Și ne rugăm, Doamne, ca pentru slava Ta, ca Tu să cruci viața acelui copil. Noi, ca biserica Ta, mustrăm acea moarte, și zicem, "Stai liniștită acolo. Tu nu poți lua copilul acela, căci noi îi cerem viața pentru binele împărației lui Dumnezeu." Acordă aceste lucruri, Doamne, să meargă drept spre semn așa cum le îndreptăm, în Numele lui Isus Cristos, Salvatorul nostru. Amin.

5 Credem noi? Eu nu știu ce aş putea face dacă nu aş fi fost un Creștin. Eu doar nu aş vrea să mai rămân. Nu există nimic pentru ce să trăiești, numai să-i salvezi pe alții, este din câte știu eu mai bine.

6 Acum, în seara aceasta noi vrem doar să începem un mic fond al lecției noastre anterioare. Și eu voi încerca să citesc, de

aceea, tot capitolul, dacă eu pot în seara aceasta. Deci duminică dimineața eu va trebui poate să presez înăuntru și duminică dimineața și seara, dacă este în ordine, să încerc să iau în această aranjare despre ce vreau eu să vadă biserică. Oh, este glorios să-ți afli poziția! Și nimeni nu poate face nimic numai dacă tu știi propriu-zis ceea ce faci.

⁷ Cum ar fi dacă tu urma să fii... să ai o operație, și acolo era un doctor Tânăr care doar a venit din școală care el ar... nu a avut niciodată o operație înainte. Deși, el era Tânăr și chipes, și părul îi era pieptănat neted, și el era îmbrăcat foarte fin, îngrijit, și de toate. Și el a zis, "Eu am ascuțit cuțitele, și am sterilizat toate uneltele și lucrurile." Dar tu ai avea un mic simț ciudat despre aceea. Eu mai degrabă aş avea un doctor bătrân care a trecut prin operația aceea de multe ori înainte, înainte ca eu să vreau să fiu tăiat. Eu—eu vreau să știu pe cineva nu doar ieșit din școală, eu vreau pe cineva cu ceva experiență.

⁸ Și Cel mai experimentat de care știu, să chem în seara aceasta, este Duhul Sfânt. El este marele Medic și marele Învățător al lui Dumnezeu.

⁹ Și ca să fac un fond al Mesajului meu în seara aceasta, încă de la predica de duminică, că aceasta este... Ei l-au respins pe Samuel cu Cuvântul Domnului; și au acceptat pe Saul, fiul lui Chiș; și l-au respins pe Samuel, care a reprezentat pe Duhul Sfânt, căci el vorbea numai cum Duhul îl călăuzea să vorbească. Și când el le-a atras atenția la aceasta, el a zis, "Amintiți-vă, eu nu v-am zis nimic în Numele Domnului decât ce Domnul a adus la împlinire. Nici nu am umblat necuviincios înaintea voastră. Și nimeni nu poate să mă acuze de păcat."

Așa cum a zis Isus, "Cine Mă poate condamna de păcat?" Vedeți?

¹⁰ Și el a zis din nou, că, "Eu nu am venit la voi și v-am cerșit după bani și aşa mai departe. Eu nu am luat nimic de la voi. Dar tot ce am zis a fost pentru binele vostru, ce v-am adus din gura Domnului."

¹¹ Și toți oamenii au mărturisit, "Asta-i adevărat. Toată aceea este adevărat, dar totuși noi vrem să avem un rege. Noi vrem să fim ca restul lumii."

¹² Acum, în seara aceasta, Scriptura noastră împarte Cartea Efesenilor, este Cartea lui Iosua din Noul Testament. Ea se împarte și-i pune în ordine pe "cei biruitori." Acum, aceasta este doar un fond pentru câteva minute, să luăm un loc înainte de a începe citirea, începând cu versetul al 3-lea. Acum, noi aflăm ultima duminică seara că... Dumnezeu în Vechiul Testament i-a făcut Israelului o promisiune a unei țări de odihnă, deoarece ei au devenit pelerini și rătăcitori. Și ei au fost într-o țară care nu era a lor, și Dumnezeu a promis prin

Abraham că el rămâne, sămânța lui va rămâne timp de patru sute de ani la un popor străin, și vor fi maltratați, dar prinț-o mână puternică El îi va aduce afară într-o țară bună care curgea cu lapte și miere.

¹³ Și, acum, când se apropia timpul promisiunii, Dumnezeu a ridicat pe cineva să-i aducă în țara aceea. Câți din clasă în seara aceasta cine a fost acela... știe cine era acela? Moise. Observați, un foarte, foarte real model al Aceluia al nostru căruia i-a fost dat să ne ducă în Țara promisă, Cristos. Acum noi avem o promisiune, căci promisiunea noastră este Odihnă spirituală, unde, a lor era odihnă fizică. Și astfel ei veneau într-o țară încât ei puteau să spună, "Aceasta este țara noastră, noi nu mai suntem rătăcitori noi ne-am aşezat, aceasta este țara noastră, și aici noi avem odihna. Noi ne vom planta porumbul, viile noastre, și noi vom mânca din viile noastre. Și apoi când noi ne ducem, noi o vom lăsa la copiii noștri."

¹⁴ Oh, cum am putea merge noi în țara acesteia, legile moștenirii, ca Naomi și Rut, Boaz. Să aducem toată aceea înapoi. Cum un frate în Israel, cum că el trebuia... tot ce a pierdut el trebuia să fie răscumpărat de o rudenie. Oh, ce frumos! Ar lua săptămâni și săptămâni și săptămâni și săptămâni, noi niciodată nu am părăsi acest capitol, să mergem la el. Noi am putea lega întreaga Biblie drept înăuntru aici, chiar în acest singur capitol.

¹⁵ Și, oh, mie doar îmi place să-L studiez. Noi obișnuiam să-L luăm, și să-l luăm pentru un an și jumătate, și niciodată nu am părăsi o Carte. Doar să stau doar cu Aceasta.

¹⁶ Acum, dar, era un lucru aşa de mare că moștenirea, cum era că o moștenire în țară pe care nimeni altul decât o rudă apropiată putea să răscumpere acea moștenire. Acum, lăsați-mă doar să las doar un însemn mic aici pe care l-am atins seara trecută, pentru voi mame. Câți de aici v-ati rugat pentru cei dragi ai voștri, pierduți? În ordine. Acolo sunteți voi din nou, veдеți, "Moștenirea voastră." Vedeți?

¹⁷ Pavel i-a spus Romanului, zicea, "Crede în Domnul Isus Cristos, și tu și casa ta veți fi salvați." Dacă voi aveți suficientă credință pentru voi însivă să fiți salvați, să aveți suficientă credință, nu contează căt de îndărătnic este acel băiat, sau fata aceea, ei vor fi salvați oricum. Dumnezeu, cumva! Dacă El trebuie să-i pună pe spatele lor, să zacă acolo într-un spital, pe moarte, ei vor fi salvați. Dumnezeu a promis-o. Moștenirea! Oh! "Și ei vor fi acolo," zicea Isaia, "și toate vlăstarele lor cu ei. Ei nu vor vătăma nici distrugă în tot muntele Meu cel sfânt, zice Domnul."

¹⁸ Oh, eu am un locușor mic la care sper să pot ajunge în seara aceasta, pentru voi. Doar arde în inima mea, din aceea care vine înapoi la aceea.

¹⁹ Dar acum, înainte. Apoi voi ați observat pe Moise, acel mare înfăptuitor de minuni care a adus jos Israelul jos prin țară, și i-a adus sus la țara promisă, dar nu le-a așezat moștenirea lor? El nu le-a dat moștenirea; el i-a călăuzit sus spre țară, dar Iosua le-a împărțit țara oamenilor. Este adevărat? Și Cristos a adus biserică sus la locul unde era făcută posesia pentru ei, le-a fost dată, doar să treacă Iordanul, dar Duhul Sfânt este Acela Care pune biserică în ordine. Iosua de astăzi pune biserică în ordinea ei, dând la fiecare, daruri, locuri, poziții. Și El este Glasul lui Dumnezeu vorbind prin omul lăuntric pe care Cristos l-a salvat, Duhul Sfânt. Acum obțineți atât de mult din aceasta? Acum noi intrăm acolo în Cartea Efesenilor. Acum, în același fel, El așează pozitional biserică unde aparțin ei. Acum, Iosua i-a așezat în țara naturală. Acum Duhul Sfânt așează biserică, pozitional, în țară, ca ei, în poziția în care ei aparțin, moștenirea lor.

²⁰ Acum, primul lucru pe care El îl începe aici, el își adresează scrisoarea, "Pavel." Ceea ce, noi vom afla după un timp că toată această taină i-a fost descoperită, nu într-un seminar, nu de vreun teolog, ci a fost o descoperire Divină a Duhului Sfânt pe care Dumnezeu i-a dat-o lui Pavel. Știind că taina lui Dumnezeu, el a zis, că a fost ascunsă de la întemeierea lumii, i-a fost descoperită lui de Duhul Sfânt. Și Duhul Sfânt printre oameni punea pe fiecare în ordine, așezând biserică în poziție.

²¹ Acum, primul lucru pe care Pavel începe să-l spună aici oamenilor, este să ia tot... Amintiți-vă, aceasta este către biserică, nu pentru cel de afară. Ea este o taină în enigmă pentru el, ne în stare să o înțeleagă, trece peste vîrful capului lui, el nu știe mai mult despre aceasta decât nimic. Dar, pentru biserică, ea este miere în stâncă, este bucurie negrăită, este asigurarea binecuvântată, este o ancoră a sufletului, este nădejdea și propta noastră, este Stânca de Veacuri, oh, este tot ce este bun. Căci cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu va trece.

²² Dar omul din afara Canaanului nu știe nimic despre aceasta, el încă pribegiește. Nu zic că el nu este un om bun, eu nu spun asta. Eu nu spun că chiar omul din Egipt nu era un om bun, dar el, până când el a venit acolo în această posesie.

²³ Și posesia, care, promisiunea care a fost dată bisericii nu este o țară naturală, ci o țară spirituală, căci noi suntem o preoție regală, o națiune sfântă. Atunci în această preoție regală, națiune sfântă, popor deosebit, chemați afară, desemnați, aleși, puși deoparte, atunci toată lumea este moartă în exterior. Și noi suntem conduși de Duhul. Fii și fiice ale lui Dumnezeu sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu; nu de om, ci de Duhul.

²⁴ Totul în dragoste, tot lucrul este înmănușiat acum. Aceasta s-a încercat să fie învățată de multe ori, și fără îndoială că mari teologi au atins-o mult mai adânc decât am putut eu. Dar lucrul care eu încerc să vi-l aduc este acesta, că un om care este în Cristos, cu Duhul Sfânt, poate să sufere un om când el este greșit, îndelung răbdător, bland, răbdător. El este bun, smerit, credincios, umplut cu Duhul, niciodată negativ, întotdeauna pozitiv. El este o persoană diferită.

²⁵ Nu doar un om care, "Noi odată l-am avut. Dacă am strigat, noi l-am avut, noi Metodiștii. Oh, când noi am strigat, noi am fost în Țară." Aceea este bine, aceea este în ordine, eu cred și aceea.

²⁶ Apoi Penticostalii au venit vorbind în limbi, ei, "L-au avut; fiecare vorbea în limbi l-au avut." Eu cred asta, de asemenei. Dar totuși noi am aflat că mulți nu L-au avut încă, veдеți. Vedete? Acum ei sunt . . .

²⁷ Noi venim acum la această mare taină ascunsă care a fost ascunsă de la intemeierea lumii și acum este descoperită în zilele din urmă pentru fiii lui Dumnezeu. Voi credeți aceea de a fi adevărat, că fiii lui Dumnezeu sunt manifestați? Înainte ca noi măcar să mergem undeva, să deschidem acolo la Romani al 8-lea capitol doar un minut, lăsați-mă să vă citesc ceva. Vedetei dacă aceasta este aceasta ce vine sus la aceea despre ce vorbesc eu aici. Acum noi vom lua Romani 8, al 19-lea verset din al—al 8-lea capitol din Romani.

Căci așteptarea arzătoare... creația așteaptă după manifestările fiilor lui Dumnezeu.

²⁸ Cu așteptări arzătoare, toată creația așteaptă după manifestare. Vedetei, manifestarea! Ce este manifestarea? A face cunoscut!

²⁹ Toată lumea. Mahomedanii de acolo, ei așteaptă după aceasta. Peste tot în jur, pretutindeni, ei așteaptă după ea. "Unde sunt acești oameni?" Noi am avut... Noi am avut un vâjăit de vânt puternic, noi am avut tunete și fulgere, noi am avut ulei și sânge, noi am avut tot felul de lucruri; dar noi am omis să auzim acel micuț Glas domol liniștit care l-a atras pe profet, care a înfașurat haina în jurul lui și a ieșit afară, zicea, "Iată—mă, Doamne." Vedete?

³⁰ Acum toată creația suspină și așteaptă după manifestarea fiilor lui Dumnezeu. Acum, Pavel urmează mai întâi să așeze biserică exact unde aparține ea. Acum doar să obținem fondul, să citim din nou.

Pavel, un apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu, către sfinții (aceia sunt "cei sfințiti") care sunt la Efes, și... cei credincioși în Isus Cristos:

³¹ Acum, astfel ca clasa să nu uite aceasta, cum ajungem noi în Cristos? Aderăm noi la biserică să ajungem în Cristos? Facem noi o profesiune să intrăm în Cristos? Vom fi scufundați în apă să ajungem în Cristos? Cum ajungem noi în Cristos? În Corinteni, al 12-lea capitol, "Căci prinț-un singur Duh," unul, majusculă D-u-h, care este Duhul Sfânt, "noi suntem toți botezați în Țara promisă."

³² În această Țară promisă, totul ne aparține în Țara promisă. O vezi, frate Collins? Vedeți, totul în Țara promisă! Când Israel a trecut peste acest Iordan, în țara promisă, a bătut jos totul!

³³ Acum amintiți-vă, în această Țară promisă, aceea nu înseamnă că voi sunteți imuni de boală, aceea nu înseamnă că sunteți imuni de la necazuri. Dar ea rostește aceasta, (oh, lăsați aceasta să se adâncească), ea spune aceasta, că este a voastră! Doar ridicăți-vă și luați-o! Vedeți? Când...

³⁴ Și, amintiți-vă, singura cale cum Israelul a pierdut vreodată un om, este când păcatul a intrat în tabără. Aceea este singura cale cum putem pierde vreodată o—o victorie, este ca păcatul să intre în tabără, ceva rău pe undeva. Când Acan a furat acel lingou și haina aceea Babiloniană, păcatul a fost în tabără, și bătălia a mers rău.

³⁵ Dați-mi această—această biserică în seara aceasta, acest grup de oameni, perfect, perfect în promisiunea lui Dumnezeu, cu Duhul Sfânt, umblând în Duhul, eu provoac orice boală sau orice durere, sau orice lucru ce există, fiecare Joe Lewis ce există în țară, cu toată infidelitatea lui, și toți necredințioșii ce există, să aducă orice boală sau suferință în această ușă, și ei vor ieși afară de aici perfect sănătoși. Da, domnule. Dumnezeu a dat promisiunea, numai păcatul de necredință o poate ține departe. Acum noi vom ajunge jos la ceea ce este acest păcat mic, după un timp, acum.

... care sunt în Cristos Isus:

Harul fie cu voi, și pacea, de la Dumnezeu Tatăl nostru, și... Domnul Isus Cristos.

Binecuvântat fie Dumnezeul și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care ne-a binecuvântat cu toate binecuvântările spirituale în locurile creștini în Cristos, în—in Cristos:

³⁶ Când noi suntem în Cristos, noi avem binecuvântare spirituală. În afara de Cristos, noi avem senzații. În Cristos noi avem binecuvântare pozitivă. Nu credințe prefăcute, nu simulări, nu prefăcătorii. Dar atât timp cât tu încerci să spui că ești în Țara promisă, și nu ești, păcatele tale te vor găsi afară. Și, primul lucru ce știi, tu te vei afla zbârcit și—și totul aşa cum o numim în lume, mânjit. Tu vei afla că tu nu ai aceea despre care vorbești. Dar când tu ești în Cristos Isus, El ți-a

promis pace Cerească, binecuvântări Cerești, Duh Ceresc, totul este al tău. Tu ești în Țara promisă și în deplină posesie a fiecărui lucru. Amin. Cât de frumos! Oh, să studiem.

După cum el ne-a ales...

³⁷ Acum, aici este unde se poticnește biserică aşa de rău.

După cum el ne-a ales în el... (În Cine?) Cristos!

³⁸ Noi aflăm acum, în urmă în–în Geneza și în Apocalipsa, Apocalipsa 17:8, că El ne-a ales în Cristos înainte de întemeierea lumii. Acum, cuvântul... Lăsați-mă să citesc următorul.

*...întemeierea lumii, ca noi să fim sfinti și fără vină
înaintea lui...*

Ne-a predestinat...

³⁹ Acum eu vreau să mă opresc asupra acelui cuvânt de "predestinat." Acum, *predestinat* nu este să spui, "Eu voi alege pe Fratele Neville, și eu–eu–eu–eu nu-l aleg pe Fratele Beeler." Aceea nu este. Este cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu care știa care va fi corect și care nu era corect. Deci, prin cunoștința mai dinainte, Dumnezeu știind ce urma El să facă, El a predestinat prin cunoștința Lui mai dinainte să facă toate lucrurile să lucreze împreună pentru binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, ca El să poată, în veacul care va veni, să cheme toate lucrurile împreună într-Unul, care este Cristos Isus.

⁴⁰ Lăsați-mă să vă trasez o mică ilustrare aici. Aceasta este bună. Noi mergem înapoi, eu cred că am vorbit despre ea un pic seara trecută, sau am atins-o, în Geneza 1-ul capitol, 1:26, când Dumnezeu și-a chemat Numele Lui, "Domnul Dumnezeu," acesta este în Cuvântul de El, Elah, Elohim, care înseamnă "Cel de sine-existent." Acolo nu a existat nimic altceva decât El. Acolo nu era aer, nu era lumină, acolo nu erau stele, acolo nu era lume, acolo nu era nimic altceva. Acesta era Dumnezeu, și numai Dumnezeu, El, Elah, Elohim. Acum, El a făcut aceea.

⁴¹ În interiorul aceluia erau atrbute care însemna că El era un... În interiorul acestui mare El, Elah, Elohim era un atribut sau un... Voi știți ce este un *atribut*, sau lăsați-mă să o spun în acest fel, era o "natură." Aceea este aşa ca micul ins să o priceapă, și eu sunt unul dintre cei mici care trebuie să o priceapă în felul acela. În interiorul Lui era natura de a fi un tată, dar El este existent de sine, acolo nu era nimic prin ce să fie un Tată. Și, acum, jos în interior la acela era altceva, căci El era Dumnezeu; și un dumnezeu este un obiect de închinare; dar El era existent de sine, El, Elah, Elah, Elohim, deci acolo nu era nimic să-L venereze. În interiorul aceluia, El era un Salvator, și acolo nu era nimic pierdut să fie salvat. Vedeți? În

interiorul aceluia, El era un Vindecător, vedeți, dar acolo nu era nimic bolnav să fie vindecat, sau nimic să fie bolnav. Acum pricepeți voi tabloul? Deci atributele Lui, natura Lui a produs ce este astăzi.

⁴² Unii oameni spun, “Ei bine, de ce nu a oprit-o Dumnezeu la început?” “El este o brută cu inimă crudă,” a zis Joe Lewis, acela care l-a condamnat pe Joe, sau Jack Coe, vedeți. A zis, “El este doar o brută cu inimă crudă. Nu există un astfel de lucru ca Dumnezeu. Dacă ar fi existat un astfel de lucru, El ar fi un...” Oh eu... doar L-a chemat tot felul de nume, vedeți. Dar aceasta este pentru că el ar putea avea multă cunoștință *aici* sus, dar el nu are nimic *aici* jos.

⁴³ Acum, aceea, aceea este unde este ea. Vedeți? Acest Cuvânt o spune aici, și El a ascuns-o. Și aceste taine au fost ascunse acum, amintiți-vă, Biblia a zis, “De la întemeierea lumii, așteptând după manifestările fiilor lui Dumnezeu,” să le expună la biserică. Oh, Doamne! Voi o pricepeți?

⁴⁴ Acum mă opresc asupra povestirii mele doar un pic, sau eu voi aduce... Eu voi merge la următorul meu gând să iau aceasta. Acum amintiți-vă, peste tot prin epocile lui Moise, în urmă prin epocile profetilor, în urmă prin toate veacurile, ei au așteptat până în aceste zile din urmă pentru aceste lucruri să fie expuse, conform cu Scriptura. Astă-i adevărat, ca ea să fie descoperită fiilor lui Dumnezeu. De ce? De la pierduți... până ca piramida, aşa cum am zis, zidind mai aproape, mai aproape, mai aproape.

⁴⁵ Așa cum am făcut deseori această remarcă, și am zis, Dumnezeu a făcut trei Biblia. Prima, El a pus-O în cer, zodiacul. Ati văzut vreodată zodiacul? Care este prima figură în zodiac? Fecioara. Care este ultima figură în zodiac? Leo leul. El a venit de prima dată la fecioară, El vine a doua oară ca Leul din seminția lui Iuda. Vedeți?

⁴⁶ El a făcut-o pe următoarea în piramidă, în urmă în zilele lui Enoch, când ei au făcut piramida. Și ei le măsoără. Eu nu o înțeleg. Dar pentru războaie, unde ei se apleacă și merg pe genunchii lor aşa de mult, și pot măsura distanța războaielor. Voi știți unde măsoără ei acum? Drept peste camera regelui. Și aşa cum această piramidă a mers în sus... Noi nu am putea s-o construim, cu tot ce avem noi astăzi. Noi nu am putea s-o construim.

⁴⁷ Ea este zidită drept în sus în *acest* fel, până la un punct. Și piatra pe... Piatra de vârf niciodată nu a fost găsită. El niciodată nu au pus un vârf pe vârful piramidei. Eu nu știu dacă o știți sau nu, marea piramidă din Egipt, ea niciodată nu a avut o piatră de vârf pe ea. De ce? Piatra din vârf a fost respinsă, Cristos, Piatra principală, vedeți, a fost respinsă.

⁴⁸ Dar aşa cum creştem din epoca Luterană, epoca Baptistă, epoca Metodistă, epoca Penticostală, noi suntem drept în sus la Piatra de vârf acum, vedeti, aşteptând şi dorind după acea Piatră de vârf să se aşeze jos, clădirea-i completă. Nu aţi citit în Scriptură, “Piatra a fost respinsă.”? Desigur, ne dăm seama că vorbea către templul lui Solomon. “Dar Piatra respinsă a devenit Căpetenia din unghi.” Şi eu spun aceasta numai să fac un—un—un—un tablou pentru voi.

⁴⁹ Acum, şi în Biblie, noi trăim în ziua din urmă, vârful piramidei, peştii încrucisaţi din epoca cancerului în zodiac, în timpul venirii lui Leo leul, în piatra de căpetenie, şi în zilele manifestărilor fiilor lui Dumnezeu, în Biblie, vedeti. Vedeti unde suntem? Noi suntem chiar la timpul sfârşitului.

⁵⁰ Căti aţi citit ziarul săptămâna aceasta, ce a spus Krushciov şi aceia? Oh, ei sunt gata; aşa suntem şi noi. Amin. Gata! Este în ordine, vedeti. Oh, ce un—ce un—ce privilegiu, ce zi! Dacă Creştinii şi-ar putea da seama numai de ziua în care trăim. Vai!

⁵¹ Ce credeţi voi? Scriitorul acestei Cărți, care a văzut aceasta, şi a văzut unde va fi manifestat în zilele din urmă, aşteptând şi suspinând după acei fii de Dumnezeu să se ridice în zilele din urmă, cu puterea Duhului Sfânt la sfârşitul epocii, să descopere lucrurile secrete de la întemeierea lumii, să aducă aceasta sus.

⁵² Acum să mergem înapoi la “întemeierea lumii” din nou, să obţinem o descoperire, să vedem dacă suntem corecti sau nu. Eu sper că nu mă fac profanator prin a numi pe Dumnezeu “Tata,” dar eu vreau să o spun în aşa fel ca voi să o înțelegeţi. Tata! Tata a vrut ceva copii, deci ce a făcut El? El a zis, “Să fie Îngeri.” Şi ei au venit în jurul Lui. Oh, aceea-i bine. Ei I s-au închinat, atunci El era Dumnezeu, atrubtele. Amintiţi-vă, El era El (E-l), Elah, Elohim, existenţa în sine, nimic decât El. Primul lucru ce a venit în jur erau Îngeri. Atunci, Îngeri nu puteau face nimic mai mult decât să se închine. Ei nu puteau fi pierduţi. Deci, ei nu puteau fi bolnavi, ei erau fiinţe nemuritoare. Deci, El nu-şi putea expune puterea Lui de vindecare, El nu-şi putea expune salvarea Lui. Astfel atunci, înainte, acum lăsaţi...

⁵³ Apoi după aceea, El a zis, “Noi vom face ceva tangibil.” Astfel El a făcut un pământ. Şi când El a făcut pământul, El a făcut toate creaturile pământului, şi apoi El a făcut omul. Tot ce vine sus din pământ; începând cu un mormoloc sau o meduză, doar o formă de trup plutind pe apă, a început de acolo, să... de la aceea la o broască, care este cea mai joasă formă de viaţă ce o putem găsi, pretind ei, este o broască. Cel mai înalt tip este fiinţa umană. De la broască a început la şopârlă, de la şopârlă înainte şi înainte şi înainte, şi de fiecare

dată când Duhul Sfânt a început să “whooosh,” răsuflă, a venit din nou viață; “whooosh,” viață mai mare. Și primul lucru, ceva a venit sus în chipul lui Dumnezeu, acela era un om. Nimic nu a fost cândva, niciodată nu a fost, nici nu va mai fi creat, ceva mai înalt decât un om, pentru că omul este în chipul lui Dumnezeu. Vedeți? Atunci omul...

⁵⁴ Când El a făcut primul Lui om. Acum, când El a făcut ființele Lui Îngerești... El a făcut omul, “I-a creat El mascul și femelă,” totul în aceeași unitate. El era și bărbat și femeie, feminin și masculin. Când El l-a făcut pe Adam și l-a pus în trup... vă amintiți în Geneza 1, El a făcut bărbatul și femeia. Și în Geneza 2, acolo nu era bărbat încă să lucreze solul, om în carne. Nici un om care putea să prindă ceva și să lucreze pământul, dar totuși acolo era un om în chipul Lui. “Și Dumnezeu este un...” [Adunarea zice, “Duh”—Ed.]. Astăzi corect. Vedeți? El a făcut primul om, “mascul și femelă i-a creat El.” Acum, când El a făcut primul om!

⁵⁵ Acum, amintiți-vă, toate împreună El le-a avut în gândirea Lui. Și duminică seara eu am trecut prin aceea. Un-un cuvânt este un gând exprimat. Dumnezeu s-a gândit cum putea El să fie Dumnezeu, cum putea El să fie venerat, cum putea El fi un Vindecător, cum putea El fi un Salvator; și imediat ce El a vorbit Cuvântul, aceasta s-a terminat pentru totdeauna. Oh, dacă acești fi de Dumnezeu acum pot doar să apuce strâns acel Cuvânt în felul acela. Când Dumnezeu vorbește un Cuvânt, acesta este terminat! Absolut! El poate așteptat... Cronologia spune aceea, sau, un arheolog și toți, ei pretind că poate lumea era de milioane și milioane și milioane. Eu nu știu, poate ar fi putut fi trilioane și trilioane de ani. Eu nu știu cât timp a fost. Dumnezeu nu există în timp. El nu are nici un minut mai puțin timp decât a avut El când L-a vorbit. El încă este Dumnezeu. La El nu există timp.

⁵⁶ Eu nu am știut asta în felul acela până seara trecută, cealaltă dimineată, mai degrabă. Etern, nu ieri, nici mâine, este totul acum. Ați observat vreodată cuvântul “EU SUNT”? Nu “Eu am fost” sau “Eu voi fi.” El este Etern. “EU SUNT!” Vedeți, “EU SUNT,” întotdeauna!

⁵⁷ Acum, însă El a vrut să pună lucrurile în timp. El a trebuit să facă ceva să se închine, astfel atributile Lui au produs aceasta. Apoi El a făcut omul. Apoi, în acest om, el arăta singuratic. Deci, acum, să arate acum marea Lui gândire, ceea ce avea El în imagine despre Cristos și Biserică, El nu a luat o bucată diferită de lut și a făcut o femeie, ci El a luat-o de la partea laterală a lui Adam, o coastă; și a luat din duhul lui Adam, cel feminin, și l-a pus în această coastă. Când vedeți un bărbat care se comportă ca un sissy, acolo este ceva greșit. Și când vedeți o femeie care vrea să acționeze ca un bărbat, acolo este ceva greșit. Vedeți, acolo este ceva greșit. Ei sunt două

duhuri diferite, întru totul. Dar, împreună, ei fac o unitate, „acești doi sunt una.” Deci El a făcut femeia și bărbatul, și ei niciodată nu trebuiau să fie bătrâni, să nu moară niciodată, niciodată să nu încărunțească, niciodată. Au mâncat, au băut, au dormit, întocmai cum facem noi, dar ei nu știau ce era păcatul.

⁵⁸ Acum eu voi ocoli aici pentru o altă lecție cândva, despre sămânța șarpelui. Care, ei mi-au cerut să o retractez. Dar lăsați-mă să văd pe cineva să vină și să-mi arate ceva diferit. Aceea este ceea ce vreau să știu, veДЕti.

⁵⁹ Acum, dar atunci după toate acestea, atunci când păcatul s-a aşezat înăuntru, ce a avut loc?

⁶⁰ Sus de tot acolo, deasupra, un milion, sute de milioane de mile, acolo există un spațiu *așa* de mare, și aceea este perfect dragostea agapao. De fiecare dată când faceți un pas *încoace*, ea se îngustează cu un centimetru. Și voi știți cât de puțin timp ar fi timpul ca ea să ajungă la pământ. Ea este o umbră a umbrei umbrelor. Aceea este ceea ce aveți voi, aceea este ceea ce am eu, o umbră a umbrei umbrelor din dragostea agapao.

⁶¹ Există ceea în voi, există ceea în fiecare femeie de aici de peste douăzeci, există ceea în fiecare bărbat de aici care are peste douăzeci, care ar dori să rămână. Voi aveți numai cinci ani, aceea este de la cinsprezece la douăzeci. După douăzeci voi începeți să muriți. Dar, de la cinsprezece, voi sunteți doar un copil adolescent până atunci. Și apoi voi vă maturizați până aveți douăzeci de ani. Și după douăzeci, oh, voi ziceți, “Eu sunt tot *așa* de bun ca bărbat.” Voi doar ziceți aceea, dar nu sunteți. Voi muriți și vă ardeți, indiferent de ceea ce faceți. Dumnezeu v-a făcut până la vârsta aceea, dar apoi voi veți muri. Acum ce se întâmplă? Acum voi începeți să muriți, dar înăuntru acolo există ceea în voi care zice, “Eu vreau să fiu iarăși de optsprezee ani.”

⁶² Acum eu vreau să vă întreb ceea. Cum era dacă ai fi fost născut cu cinci sute de ani în urmă, și ai fi rămas de optsprezee ani până astăzi? Dacă nu ai fi un antic, cu ideile tale de cinci sute de ani în urmă! Înainte ca părinții pelerini să vină aici, și tu ai fi o doamnă Tânără cu acel fel de idee. Păi, ar fi mai bine ca tu doar să fi mers înainte și să îmbătrânești și să trăiești cinci sute de ani. VeДЕti, acolo este ceea greșit.

⁶³ Voi spuneți, “Ei bine, chiar acum mă simt destul de bine, Frate Branham. Oh, eu sunt—sunt—sunt de optsprezee ani, am șaisprezece ani, mă simt bine.” Dragă, lasă-mă să-ți spun ceea. De unde știi că mama ta trăiește în acest minut, dacă ea nu este în această biserică? De unde știi că prietenul tău nu a fost ucis doar cu câteva minute în urmă, sau prietena ta? De unde știi că dimineață tu nu vei fi un cadavru în casa ta? De unde știi că vei ieși din biserică în seara aceasta, viu? Este o astfel de

incertitudine. Nu există nimic sigur. Dacă aveți cinsprezece, doisprezece, nouăsprezece, șaptezeci și cinci, sau nouăzeci, există... totul nesigur. Voi nu știți unde stați. Dar totuși voi doriți să mergeți înapoi la cinsprezece, optsprezece. Ce vă face să faceți aceea?

⁶⁴ Acum, dacă voi mergeți înapoi la optsprezece și rămâneți acolo, și să nu fiți niciodată bolnavi și niciodată să nu fiți... voi va trebui să aveți alți oameni cu voi, deoarece voi veți depăși aceasta, vedeti. Oamenii ar merge înainte în alte epoci și voi ați fi un antic. Voi ați fi mai rău decât dacă ar fi dacă ați îmbătrâni cu ei. Dar există ceva care vă cheamă să fiți acolo. Aceea este acea mică agapao, acea umbră mică care vă face... Ceva deasupra aici.

⁶⁵ Acum, seara trecută, sau dimineața trecută, la ora șapte, când Duhul Sfânt, prin bunătatea Lui și harul Lui, m-a luat din acest trup, eu cred, eu cred. Da sau nu, eu nu spun, și am intrat în țara aceea și am văzut oamenii aceia, și ei erau toți tineri. Și am văzut cel mai drăguț popor ce l-am văzut în viața mea. Și El mi-a zis, "Unii din ei erau în vîrstă de nouăzeci de ani. Ei sunt convertiții tăi. Nu-i de mirare că ei strigau, 'Fratele meu! Fratele meu!'"

⁶⁶ Acum, acela este un trup ceresc, că atunci când murim noi nu devinim un mit, noi devinim un trup. Dacă noi, fiecare, murim, dacă bomba atomică ne-ar exploda în acest minut, în cinci minute de acum noi am da mâinile unii cu alții și ne-am îmbrățișa, și am striga și agita, și am glorifica pe Dumnezeu! Da, domnule. Și Fratele și Sora Spencer care sed aici, eu cred că unul dintre cele mai bătrâne cupluri de aici, vor fi de optsprezece, douăzeci de ani. Fratele Neville ar fi doar un băiat Tânăr, și eu aş fi un copil Tânăr. Și noi toți am fi doar... Aceea este exact acest Adevăr. "Dacă acest cort pământesc de locuință va fi dizolvat, noi avem unul care deja aşteaptă."

⁶⁷ Când un bebeluș mic iese din mama lui, ca o naștere naturală, trupușorul lui se—zvâcnește și picioarele sar, și aşa mai departe. Scuzați expresia, voi femeile tinere. Dar, când o face, are viața mușchilor care zvâcnește. Dar când el vine pe pământ, primul lucru, el își ia răsuflarea, și acolo este un trup spiritual de natură să vină în acel bebeluș chiar atunci. Lăsați-l în pace, el își va lua capul lui mic și va înginge spre sânul mamei lui și începe să sugă. Dacă el nu va face aceea, laptele nici nu va veni.

⁶⁸ Ați observat cândva un vițel când se naște, el... imediat ce poate obține tărie suficientă să se ridice pe picioarele lui? Cine-i spune lui? Merge chiar în jurul mamei lui, începe să dea cu botul în jur și începe să sugă. Oh, da!

⁶⁹ Căci, când acest trup pământesc este adus aici, există un trup spiritual gata pentru el. Și îndată ce acest... Oh, aleluia!

“Și dacă acest cort pământesc al locuinței noastre va fi dizolvat, există unul care aşteaptă acolo.” Doar imediat ce noi păşim afară din acesta, noi păsim în acela; unul care nu vrea o băutură de apă rece, nu are nevoie să bea apă; unul care nu mânâncă, ele nu sunt din țărâna pământului. Dar ele sunt tot aşa de reale, și pot simți și să dea mâinile, și doar iubire și totul este perfect. Și trupul acela aşteaptă acolo. El este parte din acesta. Există trei din aceleia.

⁷⁰ Voi începeți viața voastră Eternă chiar aici la altar. Aici este unde începeți voi Eternitatea. Oh! Voi începeți Viața Eternă chiar aici. Apoi voi sunteți născuți din nou, un fiu al lui Dumnezeu. Și apoi când muriți, voi începeți... Când moartea vă lovește în acest trup și inima încetează să mai bată, și roțile muritoare încep să stea liniștite, acea umbră mică care era o umbră a umbrei, într-o secundă ea devine o umbră a umbrei, și apoi ea devine umbra, apoi după aceea ea devine o mică furișare, apoi după aceea ea devine un pârâu, apoi după aceea ea devine un râu, și după aceea ea devine oceanul, și după un timp voi stați în prezența celor dragi ai voștri stând acolo, îmbrăcați în îmbrăcămintea unui trup ceresc, încât vă cunoașteți unul pe altul, vă iubiți unii pe alții, tu te-ai transformat înapoi în bărbat Tânăr și femeie Tânără din nou. Exact corect. Acesta aşteaptă acolo până la venirea Domnului Isus. Și într-o zi acel trup glorificat al Lui... Acum amintiți-vă, acela este un trup ceresc, nu unul glorificat, un trup ceresc. Și într-o zi acel trup ceresc va părăsi Cerul cu Isus.

⁷¹ “Căci eu vă spun aceasta,” Doi Tesaloniceni, capitolul al 5-lea, sau Întâi Tesaloniceni, al 5-lea capitol, unul sau altul, “Eu vă spun, eu nu vreau să fiți neștiutori, fraților, privind pe cei ce sunt adormiți, ca să nu vă întristați, ca ceilalți care nu au nădejde. Căci dacă noi credem căci Cristos a murit și a înviat din nou a treia zi, tot aşa pe cei ce dorm în Cristos îi va aduce Dumnezeu cu El. Căci noi vă spunem aceasta prin poruncile Domnului, căci noi care suntem vii și rămânem până la venirea Domnului, nu o vom lua înainte sau împiedica” (cel mai bun cuvânt) “împiedica pe cei adormiți. Căci trâmbița Domnului va suna, iar cei morți în Cristos vor învia întâi.” Aceste trupuri cerești vin jos și se vor îmbrăca cu trupurile pământesti, glorificate. “Și noi care suntem vii și rămânem vom fi schimbați într-un moment, la o clipeală de ochi, și vom fi apucați sus împreună cu ei, să întâmpinăm pe Domnul în văzduh.”

⁷² “Eu nu voi mai bea din rodul viței nici nu-l voi mai mâncă până când Eu îl voi mâncă din nou cu voi în Împăratia Tatălui Meu,” Cina Nunții. Căci cei trei ani și jumătate anti-cristul își sfăršește domnia lui, toată lumea este distrusă, Iudeii sunt chemați afară, Iosif se face cunoscut Neamurilor, sau Iudeilor. Amintiți-vă, când Iosif s-a făcut cunoscut fraților, acolo nu era nici un Neiudeu prezent. Când el a trimis... Voi știți povestea.

Iosif, tipul perfect al lui Cristos, în fiecare fel. Și când Iosif a trimis după frații lui, și ei au venit jos, și el a privit și l-a văzut pe micul Beniamin, și el i-a văzut acolo și apoi el... Ei au zis, "Păi, acest ins! Noi—noi nu ar fi trebuit să-l ucidem pe fratele nostru, Iosif." Iudeii văzând că ei au făcut o greșală; acum când Cristos, când El Se face cunoscut lor. Și Iosif era aşa de plin, el a trebuit să plângă, aproape, astfel el a trimis soția și copiii lui, și toate gărzile și toate celelalte, și i-a trimis la palat. Exact corect. Și apoi în prezența Iudeilor singur, el a zis, "Eu sunt Iosif, fratele vostru. Eu sunt fratele vostru." Și apoi ei au căzut și au început să tremure, au zis, "Acum noi știm că noi o incasăm, din cauză că am ucis pe fratele nostru. Noi am zis că am ucis pe fratele nostru, și acum el este acest rege mare."

⁷³ El a zis, "Dumnezeu a făcut-o cu un scop, să scape viața." Acela-i exact motivul că Dumnezeu a făcut-o, să ne salveze pe noi Neamurile. Dar Neamurile erau în palat. Aleluia! Fiind respins de frații Lui, Iosif, El a luat o Mireasă; și Mireasa era de la Neamuri, nu o Evreică. În ordine.

⁷⁴ Acum, unde ajungeți voi acum? După ce noi îmbrăcăm acest trup gloriaș, și marea epocă care va veni; când acest trup glorificat, acest trup ceresc a fost făcut un trup glorificat. Voi pricepeți ce vreau să spun acum? Atunci eu pot merge acolo și zic, "Frate Neville!" Lăsați-mă să vă dau o mică ilustrare. Eu spun, "Frate Humes, să mergem sus la Tata în această dimineață." El este Dumnezeu. Noi Il cunoaștem acum, El este un Salvator, El este un Vindecător.

⁷⁵ Niciodată nu a fost un astfel de lucru ca o creație de păcat. Aceea nu a mers în jos bine, nu-i aşa? Păcatul nu este o creație. Nu, domnule! Păcatul este o perversiune. Există numai un singur Creator, acela-i Dumnezeu. Păcatul este neprihănire pervertită. Ce este un adulter? Neprihănire pervertită. Ce este o minciună? Adevarul prezentat greșit. Desigur. Ce este un cuvânt de blestem? Este binecuvântarea lui Dumnezeu schimbată într-un cuvânt de blestem, către Dumnezeu, în loc de o binecuvântare. Păcatul nu este o creație. Păcatul este o perversiune. Deci, Satan nu putea crea păcat, el a pervertit numai ce a creat Dumnezeu. Aceea este exact corect. Moartea este numai o pervertire a vieții.

⁷⁶ Acum observați aceasta, observați aceasta. Atunci eu voi merge sus, și voi zice, "Frate Humes, hai tu și eu, și Fratele Beeler și câțiva dintre frați, noi vom merge sus la Tata, Dumnezeu. Și, zicem, să facem o mică călătorie. Vouă băieților vă plăceau munții când voi..."

"Da, sigur ne plăceau."

⁷⁷ "Oh, acolo sunt câteva milioane de mile din acelea acolo afară în lumea aceea nouă. Mergem înainte afară, parcurgem peste ele."

⁷⁸ “Eu trebuie să...?... soarele în fiecare zi, vine sus. Eu te voi auzi. În timp ce ei încă vorbesc, Eu voi auzi.” Isaia 66. Astă-i adevărât.

⁷⁹ Și voi știți, eu umblu pe acolo, noi toți umblăm pe acolo doar pentru vreo cinci sute de ani, doar o mică călătorie, un milion, nu contează de loc, veдеți. Și acum—acum aceea sună ca nebunie, dar este adevărul. Veđeți, este adevărul, pentru că acolo nu este timp, este Eternitate. Și când eu merg acolo afară, eu merg înainte în jos pe acolo, și știți pe cine eu—eu—eu întâlnesc acolo? Eu spun, “Ei bine, dacă aceea nu este Sora Georgie Bruce! Păi, Soră Georgie, a fost mult timp de când nu te-am mai văzut.” Arată întocmai cum era ea întotdeauna. Veđeți? Ea avea poate vârstă de zece milioane de ani, dar tot aşa de Tânără cum a fost cândva. Ea va scărpina pe cineva pe spate, și eu mă uit acolo, este cita, leoaica.

Eu spun, “Cum ești în dimineața aceasta, cita?”

⁸⁰ “Meau,” ca un motan. “Oh, eu am fost acolo jos vorbind cu unele dintre surori în jurul acelor flori mari de acolo jos, noi am fost acolo jos vreo cinci sute de ani, veđeți, privindu-le.” Acum, aceea sună nebunește, dar este adevărul. Aceea este exact. Acela-i felul cum Dumnezeu a intenționat-o.

⁸¹ Ei bine, ferice de inima ta, Soră Georgie. Nici o vătămare nu poate veni, nimic de fel. În timpul serii vom merge sus pe vârful muntelui, și zicem, ”O Tată, Dumnezeule, odată am fost pierdut. Oh, odată am fost în mizeria păcatului, Tata, Dumnezeule, și Tu m-ai salvat.”

⁸² Păi, oamenii care au încercat să exprime aceea au înnebunit. Ei bine, omul acela care a scris ultimul verset din acea ”*O Dragoste A Lui Dumnezeu*,” care a fost prinsă pe zidul unui ospiciu de nebuni, care a încercat să exprime dragostea lui Dumnezeu. Cum că El s-a aplecat să salveze păcătoșii, și cum a făcut-o El, dragostea Lui care a venit jos să te salveze pe tine și pe mine. Vorbiți despre închinare, Îngerii nu știu nimic despre aceasta! Închinarea, un Înger știe numai... El stă acolo și își mișcă aripile lui înainte și înapoi, și peste tot, “Aleluia! Aleluia!” Dar, oh, milă! Dar când se ajunge să știi că eu am fost pierdut și acum sunt găsit, am fost mort, și sunt viu din nou! O Dumnezeule, eu am fost păcat, am fost gunoi, și am fost jos într-o grămadă!

⁸³ Aici este cel mai bine din ce-ți poate da viața. V-ați dus cândva aici jos la grămadă de gunoi la Colgate? Este cel mai împuțit loc la care am fost vreodată. Acel fum vechi doar mă face bolnav să-l miroș. Stănd acolo jos în fumul acela, aşa de bolnav la stomacul tău, doar îți întoarce interiorul afară, după ce iezi ulei de ricin. Veđeți, tot aşa de bolnav cât poți fi! Și șobolanii umblă peste tot pe tine, încercând să te mânânce. Și acela este cel mai bun lucru din viață. Și apoi cineva vine și te

ridică. Şi tu eşti foarte bătrân şi nu te poți ajuta singur. Şi doar te ridică şi te schimbă într-un băiat de opt-sprezece ani, te aşează sus pe vârful unui munte, chiar în floarea sănătăţii, vai, respirare bună de aer proaspăt în felul acela, o apă rece bună de băut. Ai mai vrea să mergi vreodată înapoi la grămadă aceea de gunoi din nou? Niciodată, niciodată, niciodată, niciodată să nu mergi la grămadă aceea din nou.

⁸⁴ Acum, aceea este ceea ce înseamnă, prietene. Aceea este ce este acea viziune, sau transmutare, orice, o viziune. Eu voi spune viziunea, căci mă tem că ar răni pe cineva să spun transmutare, asta-i ceea ce era aceea. Acum, acolo este când Dumnezeu... Ce a făcut Dumnezeu să aducă fii și fiice la El. Acum, cine sunt acești oameni? Cum au făcut ei vreodată... Ce au făcut acești oameni să merite aceasta? Cum au făcut-o ei vreodată? Dumnezeu, la început, înainte de-a fi fost cândva făcut un Înger... Câtă ştiți că El este infinit?

⁸⁵ Acum, voi fraților trinitarieni, eu nu vreau să vă rănesc, dar cum ati putea în Numele Cuvântului bun al lui Dumnezeu să-l puneti vreodată pe Isus fiind o persoană separată de Dumnezeu Însuși? Dacă Isus ar putea lua o altă persoană și să-l facă să meargă să moară, să răscumpere această persoană de aici, El ar fi o ființă nedreaptă. Există numai o singură cale cum a putut vreodată Dumnezeu să o facă, ar fi să ia locul El Însuși! Şi Dumnezeu a devenit trup ca El să poată gusta durerile morții, și să ia boldul și moartea la o parte de la noi, ca noi să putem fi răscumpărați prin a Lui Însuși. De aceea El va fi aşa de venerat. Isus era un om, sigur El era. El era un om, o-m, născut din fecioara Maria. Dar Duhul care era în El era Dumnezeu fără măsură, în El a locuit plinătatea Dumnezeirii trupește. El era Iehova-jireh, El era Iehova-rapha, El era Iehova-manasses, El era Iehova; Scutul nostru, Pavăza noastră, Vindecătorul nostru; El era Alfa, Omega, Începutul și Sfârșitul; El era Primul, Ultimul; El Era, Care Este, și Va Veni; Rădăcina și Vlăstarul lui David, Steaua Dimineții, păi, El era Totul în toți. În El locuia plinătatea Dumnezeirii trupește!

⁸⁶ Şi moartea întotdeauna a avut un țepuș, acela a înțepat oamenii, "Ah," Diavolul spune, "Te-am prins, pentru că tu ai ascultat de mine. Te înțep, eu te voi pune în mormânt. Căci săngele oilor nu te poate ajuta cu nimic, acela-i doar săngele unui animal." Dar Dumnezeu, în înțelepciunea Lui, știa că acolo va fi un Miel care va veni, junghiat de la intemeierea lumii. Da, domnule. Şi ei... El a așteptat pentru timpul acela, pentru împlinirea timpului ce urma să vină.

⁸⁷ Dar într-o zi când acest Miel a venit, acest Om, chiar Satan a fost păcălit. El s-a uitat în jurul Lui, el a zis, "Dacă Tu eşti Fiul lui Dumnezeu, fă aceasta. Dacă Tu eşti Fiul lui Dumnezeu, înfăptuiește o minune și lasă-mă să Te văd făcând-o. Lasă-mă să Te văd făcând-o. Aha, eu voi lega o cărpă în jurul feței Lui,

Te lovesc. Dacă Tu ești un profet, spune-ne cine Te-a lovit.” Hum! “Eu nu, eu nu cred că tu ești Insul acela. Dacă Tu ești, spune-ne direct cum ești Tu.” Vedeți, totul în felul acela. “Oh, spune-ne Tu ești!” El nu și-a deschis gura. Oh, oh, cum i-a tras El lâna pe ochii lui atunci!

⁸⁸ El s-a uitat în jur către ucenici, și a zis, “Eu aş putea vorbi cu Tatăl Meu și El Mi-ar trimite douăsprezece legioni de Îngeri, dacă Eu aş fi vrut.” Pilat nu a auzit aceea, știți.

⁸⁹ Dacă Tu ești! Dacă Tu ești. Oh, acela nu este El. Păi, priviți la El săngerând. Hei, unii dintre voi soldați mergeți acolo și scuipați-L în față.” L-au scuipat, batjocorit, i-au smuls mâinii pline de păr de barbă din fața Lui. “Oh, El nu este! Nu, acela nu este El! Eu îmi voi înfige boldul în El, băiete. Eu îl voi prinde acolo sus. Eu Te-am prins acum!”

⁹⁰ Când a strigat El ultima dată, “Eli! Eli! Dumnezeul Meu! Dumnezeul Meu!” Acela era un om. “De ce M-ai părăsit Tu?”

⁹¹ În grădina Ghețimani, ungerea L-a părăsit, știți, El a trebuit să moară ca un păcătos. El a murit un păcătos, voi știți asta; nu păcatele Lui, ci ale mele și ale voastre. Acolo este unde dragostea aceea a venit înăuntru, cum le-a luat El pe ale mele! Oh, aleluia, cum le-a luat El pe ale mele!

⁹² Și acolo era El, El nu putea să-și deschidă gura. Țepușul a zis, “Știți, eu cred că acela a fost doar un om obișnuit. El nu a fost născut din fecioară, căci mi-am ancorat țepușul în El.”

⁹³ Și aici a venit el, și-a aruncat țeapa în El, dar acela era timpul greșit, băiete! El și-a tras țepușul afară atunci. El nu mai poate întepa de atunci, el și-a lăsat țepușul înăuntru acolo. A inviat a treia zi, și a zis, “Eu sunt Cel ce a fost mort, și este viu din nou, și viu pentru totdeauna, Eu am cheile morții și ale iadului.” Da, domnule. El nu a reușit să vadă Cine era acela. “Și pentru că Eu trăiesc, veți trăi și voi. Încă nu se vede...”

⁹⁴ Într-o zi, trei sau patru zile după aceea, după ce El s-a înălțat la Tatăl, s-a întors înapoi, atunci unii au zis, “Oh, El este un... El—El trebuie că este o stafie. El trebuie să fie cumva ceva fantomatic privitor la Insul acela. Și noi... Voi L-ați văzut. Voi ati văzut viziunea.”

“Nu, El era adevăratul Isus.”

⁹⁵ Toma a zis, “Să-I văd mâinile și totul, eu vă voi spune dacă acela este.”

⁹⁶ El a zis, “Iată-Mă.” Zicea, “Voi aveți ceva pește și pâine pe acolo? Aduceți-mi un sandwich.” Și ei l-au adus un sandwich, și El a stat acolo și l-a mâncat. Zicea, “Acum, mănâncă un duh cum mânânc Eu? Are un duh carne și oase cum am Eu?” Vedeți? El a zis, “Eu sunt Acela. Eu sunt Acela.”

⁹⁷ Și Pavel a zis, “Încă nu se arată chiar exact ce fel de trup vom avea noi, dar noi știm că vom avea un trup ca al Lui.” Ce?

A avut El vreodată acel trup de teofanie? Da, domnule! Când El a murit, Biblia a zis că “El,” este un pronume personal din nou, “El a mers în iad și a predicat sufletelor din închisoare.” Aleluia! Cum a mers El acolo jos și cum a făcut-o El? El avea simțuri de pipăire, El avea simțuri de auzire, El avea simțuri de vorbire, El a predicat cu același fel de trup cum i-am văzut pe cei glorificați în noaptea aceea. El a predicat sufletelor care erau în iad, care nu s-au pocăit în îndelunga răbdare din zilele lui Noe.

⁹⁸ Dar, când a inviat la Paști, nu era posibil ca trupul acela să vadă putrezirea, pentru că David profetul a prevăzut aceea, “Eu nu voi lăsa sufletul Lui în iad, nici nu voi suferi Eu ca Cel Sfânt al Meu să vadă putrezirea. Dealtfel trupul Meu se va odihni în nădejde, pentru că El nu va lăsa sufletul Meu în iad, nici nu va lăsa El ca Cel Sfânt al Meu să vadă putrezirea.” Și în șaptezeci și două de ore înainte ca putrezirea să se poată așeza înăuntru, acea teofanie, acel trup care a mers și a predicat sufletelor care erau în închisoare, care nu s-au pocăit în îndelunga răbdare din zilele lui Noe, a inviat din nou, și murirea a îmbrăcat nemurirea, și El a stat și El a mâncat, și El ne-a spus că El era un Om. Aleluia!

⁹⁹ Așa este cum Îl vom vedea noi, Frate Evans. Aceea este când El va sedea pe tronul lui David. Aleluia! Aceea este când vom umbla în sus și-n jos acum, eu voi face o călătorie cu voi peste munți timp de un milion de ani, vedeti, doar câteva zile, doar câteva minute, noi vom merge pe acolo, vom sedea în jur pe acolo.

¹⁰⁰ Și când vine timpul să mâncăm, știți, primul lucru care-l știți, Sora Woods a zis... Eu am zis, “Soră Woods, păi, unde ai fost tot timpul acesta? Eu nu te-am văzut de... mi se pare că au trecut cînsprezece minute.”

“Oh, aceea a fost cu două mii de ani în urmă, Frate Branham.”

¹⁰¹ “Aha. Cum te simți?” Oh, desigur voi nu puteți simți nimic decât bine.

¹⁰² “Măi, veniți aici, băieți, eu vă voi arăta la toți ceva, fraților, frații mei dragi. Iată un izvor de apă aici, cel mai bun din câte ați băut cândva. Și, oh, noi vom bea o apă bună rece. Mă voi întinde acolo sus și iau un ciorchine mare imens de struguri, și noi toți vom sedea jos acolo și-l vom mâncă.” Nu ar fi aceea minunat? Aceea este exact ceea ce este. Aceea este chiar aşa.

¹⁰³ Cum am obținut noi aceasta? De unde o știm noi? Dumnezeu, înainte de întemeierea lumii, ne-a predestinat! Cine? Acei care sunt în Tara promisă.

*...ne-a predestinat la înfierea de copii prin Isus
Cristos... după buna Lui placere a voiei sale,*

Pentru laudele gloriei Lui... (Ca noi să-L putem lăuda cum a zis El. Aceea este ceea ce era El, Dumnezeu, noi vrem să-L lăudăm)... laudele slavei Lui a harului lui, în care el ne-a făcut acceptabili în cel preaiubit. În Cristos noi suntem acceptați.

În care noi avem răscumpărare prin sânge, iertarea de păcătos...

¹⁰⁴ Eu trebuie să merg înapoi la înfiere, dar eu vreau să mă opresc la "păcate" aici un minut. "Păcate," ați observat aceea? Voi știți că Dumnezeu nu-l condamnă pe păcătos fiindcă păcatuiește? El îl condamnă pentru că este un păcătos. Dacă un păcătos fumează un trabuc, El nu-l condamnă pentru aceasta; el este un păcătos, oricum. Vedeti? Vedeti? El nu are ceva păcate, păcătosul nu are. El doar este un păcătos, vedeti, el nu are ceva păcate. Dar voi aveți păcat, voi care sunteți Creștini. Voi observați că aici El vorbește către Biserică. O ține drept. Vedeti? Vedeti? "Iertarea păcatelor," păcătos... Noi facem păcat. Dar păcătosul este doar un păcătos, Dumnezeu nu-l iartă.

¹⁰⁵ Acum, voi ziceți, "Ei bine, el a mers aici afară și a împușcat un om. Ce vei face tu referitor la aceasta?" Aceea nu este treaba mea. Eu nu sunt un reformator, eu sunt un predicator. Legea va purta grija de aceea, ei sunt reformatori. Ei sunt... "Păi," ziceți, "el a comis adulter." Aceea, aceea—aceea depinde de lege. Aceea este între el și lege. Eu—eu—eu—nu sunt un reformator, eu nu-i reformez pe oameni. Eu vreau să-i convertesc. Eu sunt un predicator, vedeti, treaba mea este să-l aduc la Dumnezeu. Dacă a păcatuit, aceea este treaba lui, el este un păcătos. Dumnezeu îl condamnă la un nivel mai mare. El este un păcătos în primul rând, el este condamnat în primul rând. El nici nu a ajuns la prima bază, el—el nu este nicăieri. El este un păcătos în primul rând. El nu are nici un păcat, el este un păcătos.

¹⁰⁶ Voi nu ați putea merge afară să ziceți, "Atât de mult este noapte, și atât de mult nu este noapte." Nu, este tot noapte, doar tot noapte. Aceea este ce a spus Dumnezeu. Astă-i corect, el este doar un păcătos, astă-i tot. "Acum, el a făcut aceasta, aşa de mult este noapte, aceasta este noapte foarte strălucită chiar aici." Eu știu, dar este doar tot noapte, astă-i tot. Vedeti?

¹⁰⁷ Eu n-aș putea spune, "Atât de mult este lumină chiar aici." Nu, este doar tot lumină, vedeti, doar lumină, voi nu puteți spune cât de mult. Vedeti? Dar dacă el este o pată neagră în aceasta, atunci există întunecime în aceasta.

¹⁰⁸ Deci "păcate," păcătos, noi avem iertare a păcatelor noastre prin a Lui (ce?) Sânge, Sânge scump.

... după a lui bogătie de...

¹⁰⁹ Cum uităm noi aceasta? Pentru că noi suntem vrednici, noi am făcut ceva să avem păcatele noastre iertate? A Lui ce?

... har;

¹¹⁰ Oh, Doamne! Nimic nu aduc în mâinile mele, Doamne. Nimic nu aş putea face, nu există nici un lucru ce eu aş putea face. Priviți! El m-a predestinat, El m-a chemat, El m-a ales. Nu eu L-am ales. El m-a ales, El v-a ales, El ne-a ales pe toți. Nu noi L-am ales. Isus a zis, “Nu voi M-ați ales, Eu v-am ales.” El a zis, “Nimeni nu poate veni la Mine numai dacă Tatăl Meu îl atrage întâi, și toți pe care Tatăl Mi i-a dat vor veni la Mine. Și nici unul din ei nu este pierdut, numai fiul pierzării, să împlinească Scriptura.” Vedeți? Zicea, “Dar toți pe care Tatăl Mi i-a dat vor veni la Mine.”

¹¹¹ Oh, eu întârziu prea mult, nu-i aşa? Și eu niciodată nu ies din aceasta. Eu încă nu am început la aceasta. Lăsați-mă să mă grăbesc, eu trebuie să ajung la ceva chiar aici doar foarte repede acum, și ne grăbim. Eu trebuie să ajung înapoi la această înfiere doar un minut. Oh, vreți să mă iertați doar pentru—doar pentru un minut? Să luăm aceasta aici, unii dintre oamenii aceștia sunt de departe până din Georgia aici numai pentru seara aceasta, ferice de inima lor. Acum, frate Georgian, și Texas și de oriunde ești, ascultă la acest al 5-lea verset. Să zăbovим asupra acestuia câteva minute.

Ne-a predestinat spre—spre...

¹¹² Ce înseamnă cuvântul “spre”, cuvântul “spre”? Acesta înseamnă că ceva la ce noi venim, spre. “Eu mă duc spre izvor. Mă duc spre scaun.” Humes, tu pricepi asta? “Eu merg spre catedră.”

*Acum, El ne-a predestinat spre înfierea de copii prin
Isus Cristos la sine, după buna Lui plăcere Proprie a
voiei sale,*

¹¹³ Câtă plăcere? A cui plăcere era, a cui bunătate? A Lui Proprie. Propria Lui plăcere bună a Propriei Lui Voințe!

¹¹⁴ Acum, ce este “înfiere”? Acum lăsați-mă să iau aceasta acum, eu nu știu dacă... Eu nu voi avea timp să treac prin aceasta, dar o voi atinge. Apoi dacă există vreo întrebare, voi mă puteți întreba puțin mai târziu cândva în mesaj, ceva. Ascultați. Înfierea voastră nu este nașterea voastră. Înfierea voastră este așezarea voastră. Când tu ai fost născut din nou, Ioan 1:17, eu cred, când noi suntem născuți din Duhul lui Dumnezeu, noi suntem fii ai lui Dumnezeu. Dar noi am fost predestinați. Acum aici este la ce încerc eu să vă aduc, pentru acești fii din ziua din urmă, voi înțelegeți. Să... Vedeți? Noi am fost predestinați la (spre) înfiere.

¹¹⁵ Acum, acum iată-ne aici. Acum, aceasta este ceea ce rănește Penticostalii puțin. Ei spun, “Eu m-am născut din nou! Laudă Domnului, am Duhul Sfânt!” Bine. Tu ești un copil al lui Dumnezeu. Asta-i adevărat. Dar totuși aceea nu este despre ce vorbesc eu. Vedeți, voi ați fost predestinați spre înfiere. Înfierea, este așezarea unui fiu.

¹¹⁶ Eu sunt prea aproape de ăsta, căci Becky mi-a spus că eu sunt prea aproape de el, voi nu puteți auzi în spate. Eu sunt...

¹¹⁷ Vedeți, un copil. Câți cunoașteți regulile de înfiere din Vechiul Testament? Desigur, voi ați căutat. Un fiu era născut. Eu cred că am aceasta în ceva predică. Ce este acela, Gene, îți amintești? Este pe o bandă. Oh, ce era acela? Eu—eu—eu—eu am atins asupra lui? Oh, da, eu îl am, *Ascultați De El. Ascultați De El*, înfierea de copii.

¹¹⁸ Acum, în Vechiul Testament, când un—când un copil era născut într-o familie, el era un copil când era născut, pentru că el era născut de părinții lui, el era un fiu al familiei și moștenitor al tuturor lucrurilor. Acum, dar acest fiu era crescut de tutori. Galateni, al 5-lea capitol, al 17-lea la al 25-lea verset. În ordine. El a fost crescut de tutori, crescători, învățători. Acum, spre exemplu, dacă am avut un fiu născut, să zicem, eu sunt un tată și...

¹¹⁹ Și acela-i motivul că în King James, câți v-ați gândit vreodată că aceea se citește foarte ciudat în Versiunea King James, zicea, “În casa Tatălui Meu sunt multe palate”? O casă, multe palate. Vedeți? Într-adevăr, în—in zilele în care Biblia a fost tradusă pentru Regele James, o casă era un “domeniu.” “În domeniul Tatălui Meu sunt multe palate.” Nu într-o casă, palate, ci El a fost numit Tatăl acestui domeniu. Ei au avut-o foarte Biblic, în Biblie acela-i felul cum este.

¹²⁰ Când un tată avea o fermă mare întinsă de o mie de acrii, sau una alta, el avea un grup de oameni care trăiau *aici*. El a angajat ajutoare care locuiau pe *aici* să aibe grijă de oi, el avea câțiva pe *aici* să îngrijescă de vite, el avea câțiva *aici* care au mers sus în partea superioară acolo sus la o sută mile depărtare, și el avea câțiva chiar *aici* îngrijind de capre, și el avea câțiva îngrijind de catări și—și diferite lucruri. El—el doar avea un regat mare. Și el s-a suit pe măgărușul lui și a călărit în jur la fiecare și vedea cum se înțelegeau ei, tunsul oilor și fiecare lucru în felul acela. El nu avea timp...

¹²¹ Voi nu mă puteți auzi când mă îndepărtez de acolo. Eu—eu—eu voi încerca să stau aici în spate. Mă puteți auzi bine acum, aici? Priviți.

¹²² El a călărit departe, și a mers departe, încercând să—să aibe grijă de a lui—a lui—a lui regat. Deci acum el vrea... Acel fiu urmează să fie moștenitor la tot ce are el. El este un moștenitor.

¹²³ Și când noi suntem născuți în Împărația lui Dumnezeu, prin Isus Cristos, noi suntem moștenitori ai Cerului, împreună moștenitori cu Isus, pentru că El a luat locul nostru. El a devenit noi (păcat), ca noi să putem deveni El (neprihănire).

Vedeți? El a devenit eu, ca eu să pot deveni El, vedeți, împreună moștenitorii cu El. În ordine, acum amintiți-vă asta, la fiecare din voi.

¹²⁴ Acum, amintiți-vă, Dumnezeu v-a predestinat, prin cunoștința mai dinainte, că voi veneați la Aceasta. Fiecare o înțelege, ridicați-vă mâna, vedeți. Dumnezeu, prin cunoștința mai dinainte, v-a predestinat să veniți la Țara promisă. Ce este Țara promisă pentru Creștin astăzi? Doar ridicați-vă mâna dacă știți. “Promisiunea este pentru voi pentru copiii voștri, pentru acei care sunt departe acum. Și se va împlini în zilele din urmă, zice Dumnezeu, că Eu voi turna din Duhul Meu peste toată făptura, fiii voștri și fiicele voastre.” Și în Isaia 28:18, “Învățătură trebuie să fie peste învățătură, rând peste rând; aici puțin, acolo puțin. Tineți tare la ceea ce este bun. Căci cu buze bâlbâitoare și alte limbi voi vorbi Eu acestui popor. Și aceasta este odihna, (Odihna) țara sabatului în care Am zis ca ei să intre. Și, pentru toate acestea, ei nu vor asculta, ci au dat din cap și au plecat, și nu au vrut să-L asculte.” Vedeți? Exact.

¹²⁵ Ce era aceasta? Doar exact ca oamenii aceia care au venit de departe din Canaan, sau din Egipt, tot drumul sus prin pustie, și au ajuns chiar alături, suficient de aproape să guste strugurii care au venit din țară. Frate, acolo, oamenii aceia vor ca eu să trag înapoi aceea, aceea despre Evrei 6. Cum pot eu să o fac? Aceia sunt credincioși de graniță, ei niciodată nu vor trece dincolo! Ei nu pot trece dincolo. Isus a zis.

Ei au zis, “Părinții noștri au mâncat mană în pustie.”

¹²⁶ Și Isus a zis, “Ei sunt, fiecare, morți.” Lucrul acela, i-a separat. Ei sunt, fiecare, morți. Asta-i corect. A zis, “Dar Eu sunt Pâinea Vieții care a venit de la Dumnezeu din Cer. Omul care mânâncă această Pâine, el nu va muri niciodată. Asta-i adevărat. Da, domnule, el are Viață Eternă dacă el mânâncă Aceasta. Eu sunt acel Pom al Vieții din grădina Edenului.”

¹²⁷ Acum, vedeți, acești oameni au venit sus aşa de aproape! Vedeți, dacă voi observați în Evrei 6, nu să mergem înapoi la aceea, dar în Evrei 6, “Acești oameni odată făcuți părtași, au venit aşa de aproape, și au gustat din darul Ceresc.” Ei au stat în jur, ei au văzut vindecări făcute, ei au văzut oameni în puterea lui Dumnezeu, ei au văzut vieți schimbate, dar ei nu ar pune o mână pe Aceasta. Nu, domnule. Nu, domnule. “Și au gustat puterea lumii care va veni; și dacă ei ar încerca să se reînnoiască din nou spre pocăință, văzând că ei—că ei au răstignit pentru ei însăși pe Fiul lui Dumnezeu din nou, și au socotit Sângerele legământului prin care ei au fost sfântiți...”

¹²⁸ “Eu aparțin la o biserică care crede în sanctificare.” Aceea este bine atât de departe cât merge, dar voi nu mergeți suficient de departe. Vedeți? Da, domnule. Pustia i-a

sanctificat. Da, într-adevăr. Ei aveau—ei aveau șarpele de aramă și—altarul de aramă și totul acolo afară, sanctificare, dar ei au intrat în Palestina pentru odihnă. Nu au... .

¹²⁹ Priviți acolo în Evrei 4, nu a zis el “altă Odihnă”? Dumnezeu a creat ziua a șaptea și le-a dat odihna în ziua a șaptea. Un alt loc unde el a vorbit despre o zi de odihnă, “și astăzi în David.” Apoi El le-a dat o altă Odihnă, “Veniți la Mine voi toți cei trădiți și împovărați, Eu vă voi da Odihnă.” Intrați în Odihnă aceasta! Căci noi care am intrat în această Odihnă am încetat cu lucrările noastre aşa cum a încetat Dumnezeu de la ale Lui în sabat. Desigur. Acolo este sabatul vostru, Odihnă. Acolo este Odihnă voastră reală în această Tară promisă.

¹³⁰ Duhul Sfânt este o promisiune a poporului. Și de ce vor ei predicatorii pregătiți în școală care le vor lăsa să poarte pantaloni scurți și să-și taie părul, și să poarte ruj, și bărbați care joacă jocuri de noroc, și bea bere și spun glume, și merg înainte și se comportă astfel, și se numesc membri de biserică? Păi, ei vor lua ceva de felul acela și refuză conducerea Duhului Sfânt! Păi, Biblia a zis căci Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri care taie și desparte osul, și chiar discernătorul gândurilor inimii. Da, chiar gândurile minții!

¹³¹ Și dacă noi iubim lumea sau lucrurile lumii, dragostea lui Dumnezeu nici măcar nu este în noi. “Mulți sunt chemeți, puțini sunt aleși; căci strămtă este poarta și îngustă este calea care duce la Viață, și numai câțiva vor fi care o vor afla. Mulți vor veni la Mine în ziua aceea și vor sta jos în Împărație,” a zis Isus, “cu Abraham, Isaac și Iacob. Dar copiii împărației vor fi aruncați afară, și vor zice, ‘Doamne, nu am făcut noi aceasta în Numele Tânăru? Nu am predicat noi? Nu am fost noi Doctor Așa-și-așa și Reverent Așa-și-așa?’ Eu niciodată nu v-am cunoscut. Depărtați-vă de la Mine, voi lucrători ai fărădelegii, Eu nu v-am cunoscut. Nu toți cei ce zic, ‘Doamne, Doamne,’ vor intra înăuntru. Ci cel ce face Voia Tatălui Meu care este în Cer, acela este cel ce intră.”

¹³² Acolo sunteți, intrând în această Tară promisă. Cum intrăm noi în ea? Noi suntem predestinați la aceasta. Biserica, prin cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu, a fost predestinată (la ce?) la onoarea Lui, prin harul Lui, la slava, și închinarea și slava lui Dumnezeu. Tata, stând acolo în urmă la început, existent de sine, nimic în jurul Lui, a vrut ceva să se închine, astfel El a rânduit mai dinainte și a predestinat o biserică, și înainte de întemeierea lumii, și a pus numele lor în Cartea Vieții Mielului, când ei... uciș înainte de întemeierea lumii, ca ei să poată apărea în slava Lui și pentru laudele Lui la sfârșitul timpului, când va aduna toate lucrurile în acel

singur Om, Isus Cristos. Iuh! Glorie! Aceea este. Aceea este doar... Si aceea este chiar acolo, fratele meu, soră. Niciodată să nu te miști de la Acela.

¹³³ Dumnezeu, prin harul Lui de alegere, v-a chemat. Dumnezeu, prin harul alegerii Lui, v-a sfîntit. Dumnezeu, prin harul alegerii Lui și puterea Lui, v-a botezat și v-a pus în această țară de Odihnă. Cei ce au intrat în această odihnă au încetat de la rătăcirile lor. Ei au încetat de la lucrările lor aşa cum Dumnezeu a încetat de la ale Lui. Ei au bucurie negrăită, și plină de slavă! Pomul Vieții înfloreste în ei. Ei au îndelungă răbdare, mărinimie, bunătate, răbdarea făcută credință, credință, smerenie, blândețe, și aşa mai departe. Pomul Vieții înfloreste în ei pentru că nădejdea lor este ancorată în Cristos Isus, mărturia Duhului Sfânt purtând mărturie cu semne și minuni care urmează credincioșii. "Acesta semne vor urma pe cei ce cred." Așa cum ei merg înainte, ei vindecă bolnavii, ei scot draci, ei vorbesc în limbi, ei văd viziuni. Ei... Si ei umblă cu Dumnezeu, ei vorbesc cu Dumnezeu. Nici un drac nu-i poate mișca, ei sunt neclintiți, căutând după...?... Uitând lucrurile acelea din trecut, ei presează spre semnul înaltei chemări în Cristos Isus. Acolo sunt ei. Acolo sunt ei. Aceea este acea Biserică.

¹³⁴ Cum au ajuns ei acolo? Voi nu puteți spune, "Ei bine, Doamne, Tu știi, într-o zi am început să fumez trabucuri, și am căzut, apoi eu m-am gândit că aş..." Oh, nu, nu, nu, nu.

¹³⁵ Predestinare! El ne-a chemat și când noi L-am urmat este când noi spunem, "Dumnezeule, noi am fost pierduți și ruinați. Noi nici măcar nu aveam o minte să ne salvăm măcar. Noi am fost natura unui porc, noi am fost porci de la început."

¹³⁶ Voi mergeți afară într-un coteț de porci și priviți la o scroafă bătrână, și ziceți, "Acum, iată aici, fată bătrână, eu vreau să-ți spun ceva. Este greșit ca tu să bei lături."

¹³⁷ Ea ar zice, "Oink-oink." Vedeti? Acum, aceea este tot aşa de mult cât aveți să vă salvați singuri. Aceea este exact.

¹³⁸ Voi ziceți, "Doamnă, tu nu ar trebui să porți haine ca acelea, tu ar trebui să te îmbraci ordonat. Tu ar trebui să faci aceasta. Tu nu ar trebui să mergi la... Tu nu ar trebui să ai aceste partide de cărți. Tu nu ar trebui să fumezi țigări. Tu nu ar trebui să faci aceasta. Domnule, tu nu ar trebui să porți aceea."

¹³⁹ El zice, "Oink-oink. Eu aparțin la Oink-oink." Aha. "Oink," aceea este cam tot atât de mult cât știi ei. "Ei bine, eu îți fac de cunoscut că eu sunt tot aşa de bun ca tine. Oink-oink!" Vedeti, ei resping conducerea Duhului Sfânt, căci Biblia a zis că dacă iubiți lumea sau lucrurile lumii, dragostea lui Dumnezeu nici măcar nu este în voi.

¹⁴⁰ Ce îi face pe ei deosebiți? Voi sunteți o națiune sfântă. Ce ați făcut voi? Ați intrat din țara aceea. Voi sunteți dincolo într-o altă Țară. Cum ați ajuns dincolo? Aceea este Țara promisă. Ce fel de promisiune? “Se va împlini în zilele din urmă, zice Dumnezeu, că Eu voi turna Duhul Meu peste toată făptura.” Prinț-un singur Duh noi toți suntem botezați în această singură Țară promisă. Amin. Frații și surorii, aleluia, cu puritatea inimii, fără gelozie, fără vrăjmășie, nimic! Mie nu-mi pasă dacă un frate se rătăcește, nu contează ce face el, tu vei merge după el.

¹⁴¹ Eu am mers după un frate nu cu mult în urmă, care a rătăcit. Un ins Tânăr mi-a zis, zicea, “Lasă-l pe acel ticălos să meargă. Lasă-l în pace.”

¹⁴² Am zis, “Dacă eu ajung vreodată la un punct unde inima mea nu merge cu fratele meu, atunci este timpul ca eu să merg la altar, deoarece eu am căzut din har.” Am zis, “Eu voi merge atât timp cât el are suflare în trupul lui, și-l voi prinde pe undeva pe traseu.” Da, domnule. Și l-am prins, aleluia, l-am adus înapoi. Da, domnule. El este înapoi în turmă în siguranță acum. Da, domnule. El ar fi mers rătăcit tot aşa de sigur ca lumea.

¹⁴³ Cu un timp în urmă când am văzut acea femeie sărmană mică stând acolo, și șeriful m-a chemat, a zis, “Păi, ea ar trebui să fie într-o cămașă de forță.” Zicea, “Ea doar delirează, și-a ieșit din minți.” Ea—ea, ei au pus-o într-un hotel. Ei au venit.

Am zis, “Este în ordine.”

¹⁴⁴ Zicea, șeriful a zis, “Păi, Billy!” Eu îl cunosc foarte bine, și l-am cunoscut de când eram un copil. El a zis, “Dacă este ceva ce eu pot face să te ajut.”

Am zis, “Este în ordine.”

Zicea, “Poți să o ajuți?”

Am zis, “Nu, dar *El* poate.” Am zis, “Doar un minut.”

¹⁴⁵ Deci ei au adus-o acolo. Și când ea a plecat cu un timp în urmă, în pace. Ce era aceea? Noi am trimis o rugăciune după ea. Amin! Ea era aşa...

¹⁴⁶ Ei au zis, “Vrei să iezi un doctor?” A zis soțului ei, “Vreți să luați un doctor?”

¹⁴⁷ A zis, “Un doctor nu poate să-i facă nimic.” Și aceea-i corect. Ea este nebună, doctorul nu poate face nimic pentru ea.

Zicea, “Singura noastră speranță este să ajungem acolo.”

Și el a zis, “Billy, eu nu înțeleg asta.”

Am zis, “Eu nu mă aștept ca tu să înțelegi, vezi. Nu mă aștept ca tu să înțelegi.”

¹⁴⁸ Dar, oh, vai, nici eu nu o înțeleg! Nu. Dar, frate, Dumnezeu în Cer... Eu am fost plecat, acolo afară odată, Ceva a venit după mine. Amin! Nu a fost pentru că eu am vrut să vin, dar, nu, Ceva a venit după mine. Pentru că înainte de întemeierea lumii, Dumnezeu a predestinat, aleluia, ca noi să fim ai Lui, spre onoarea și slava Lui. Asultați! Pe acei pe care El i-a cunoscut mai dinainte, El i-a ce? Chemat. Este corect? V-a chemat El? Da! De ce v-a chemat El? El v-a cunoscut mai dinainte. Pe acei care El i-a cunoscut mai dinainte, El i-a chemat; pe acei pe care El i-a chemat, El i-a justificat. Este corect? Și pe acei pe care El i-a justificat, El i-a glorificat! Amin! Aceea este ce a spus Biblia. Pe acei pe care El i-a cunoscut mai dinainte, El i-a chemat. Fiecare generație! Pe acei pe care El i-a chemat, El deja i-a glorificat. Ce? Lăsați-mă să citesc Scriptura aici. În ordine.

*I-a predestinat la înfierea de copii prin Isus Cristos
la sine, după placerea Lui Proprie...*

Spre laudele slavei Lui...

¹⁴⁹ Oh, o pricepeți voi? Spre laudele slavei Lui! Ca El să poată sta acolo în veacurile Eterne care urmau să se ruleze înainte, și copiii Lui să strige, “Aba, Tată! Aba, Tată!”

¹⁵⁰ Și Îngerii să zică, “Despre ce vorbesc ei? Despre ce vorbesc ei?”

¹⁵¹ Așa de frumos este expus în fiul risipitor. “Eu am fost pierdut.” “Acesta este fiul meu. El a fost pierdut și acum este găsit. El a fost mort, și este viu din nou. Aduceți înainte vițelul îngrășat, cea mai bună haină, un inel și puneti-l pe degetul lui. Și să...” Nu-i de mirare când stelele dimineții au cântat împreună, fiii lui Dumnezeu au strigat de bucurie, când au văzut planul salvării, Dumnezeu punând numele vostru în Carte înainte de întemeierea lumii.

¹⁵² Acum voi ziceți, “Calvin a crezut ceva în felul acela.” Eu nu l-am crezut pe Calvin. Calvin a fost un ucigaș. Calvin a pus pe un om la moarte din cauză că el a botezat în Numele lui Isus. El a fost un ticălos, avea nevoie să fie convertit, el însuși. Da, domnule. Dar ce a zis el, despre unele din lucrurile pe care le-a zis, erau corecte. Să nu... dar ce el... Acțiunea lui, un om care omoară un om pentru aşa ceva, acela este oribil, acela este păcătos. În ordine.

În care el a prisosit către noi...

¹⁵³ Oh, așteptați, eu nu am luat acea “înfiere,” am luat-o? Sunt eu prea întârziat? Să vedem ce spune acest ceas de aici sus, ce timp avem. În ordine. Doar—doar să luăm zece minute spre binele acestor oameni care au venit aşa de departe. Priviți. Priviți.

¹⁵⁴ “Înfierea,” să vă arăt de ce se face acum. Un tată are un regat mare, el călărește în jur. Acum el are un fiu născut. Oh, el este aşa de fericit! (Acela-i Dumnezeu.) Astfel voi şti ce face tatăl acela? El găseşte pe cel mai bun cresător, tutor. Voi şti ce este un tutor, nu-i aşa? El este un învățător de școală. El găseşte pe cel mai bun învățător de școală pe care-l poate găsi în toată țara. (Şi apoi noi mergem acum, ascultați.) Și el găseşte pe cel mai bun învățător de școală pe care-l poate găsi. El nu ia doar o secătură, el vrea ca băiatul lui să fie un om real.

¹⁵⁵ Nu vreți voi copiii voștri în felul acela? Sigur, cel mai bun ce le puteți da! Da, domnule. Deci dacă un om natural a gândit aşa, despre ce gândiți voi că Dumnezeu se gândește pentru copiii Lui? Cei mai buni pe care-i poate El obține.

¹⁵⁶ Deci, el vrea un om care să fie cinstit. Acum, el nu vrea omul... vrea un om să zică, “Acum, uite, eu—eu... Junior, tu doar fă orice vrei tu, dragă.” “Oh, da, tată, aha, el merge bine înainte, el este un băiat bun.” Îl bate puțin pe spate și un păi în pălăria lui. Nu, nu. Acel insar fi concediat chiar acum. Sigur. El vrea un om care va fi devotat. Dacă acel băiat crește drept, îi spune. Dacă el nu, îi spune ce este greșit.

¹⁵⁷ Și dacă un tată pământesc s-a gândit aşa... Nu ați vrea voi ca un om să fie cinstit cu voi, învățătorul de școală să fie cinstit cu copiii voștri? Sigur. Ei bine, ce credeți că gândește Dumnezeu? Și El știe; noi nu știm, El știe. Noi suntem finiți, noi nu am putea spune. Dar El este infinit și știe.

¹⁵⁸ Deci, voi ști ce a făcut Tatăl? El nu a zis, “Eu voi lua un papă să vegheze asupra copiilor Mei.” Nici nu a zis El, “Eu voi lua un-un episcop.” Nu, nu. El nu a făcut asta, căci El a știut că papa ar fi greșit, și aşa ar fi episcopul. Vedeți? El nu a zis, “Eu voi lua un supraveghetor general să vegheze peste bisericile Mele.” Nu, nu.

¹⁵⁹ El are pe Duhul Sfânt. Acela era Tutorele Lui, aha, să-I crească copiii. În ordine. Atunci cum ați ști voi că Duhul Sfânt o știe? El vorbește prin buze umane. Cum știți voi atunci că El spune Adevărul? Când voi vedeți pe Duhul Sfânt vorbind prin buze care spun Adevărul exact de fiecare dată, prezicând și împlinindu-se chiar perfect, cum a zis Samuel, atunci voi ști că acela-i Adevărul. El vine corect. Pentru că Dumnezeu a zis, “Dacă el vorbește și ceea ce zice el nu se împlinește, să nu-l ascultați, căci Eu nu sunt cu el. Dar dacă el o face, ei bine, atunci ascultați-l, căci Eu sunt cu el.” Vedeți? Ia te uită. Așa este cum face El.

¹⁶⁰ Acum, apoi El merge în jur. Acum, ce credeți voi că ar zice acel Tutor dacă El trebuia să meargă sus la Tatăl? Și zice, “Ai Tăi—copiii Tăi se comportă îngrozitor. Eu îți spun, acel băiat al Tău, el, hm, el este un renegat. El este o haimana, eu niciodată nu am văzut un astfel de ins! Doamne, Tu știi ce face el? Și fata

aceea a Ta! Oh, iuh, eu nu știu ce vei face Tu cu ea. Hmm. Ei bine, Tu știi ce? Ea arată ca și cum ea... Ea este toată vopsită ca unele dintre fetele acelea de acolo, Filistene. Da Domnule, ea vrea să se comporte întocmai cum se comportă ele.”

“Fiica Mea?”

¹⁶¹ “Da, fiica Ta.” Aceea este ce are de spus Duhul Sfânt despre biserică astăzi. Nu-i de mirare că noi nu putem avea o trezire. Vedeți? Acum, asta-i adevărat.

“Ce spui despre fiul Tânărului? Ha? Același lucru.”

“Ce?”

¹⁶² “Ei bine, Tu știi că Tu întotdeauna ai zis că oile acelea ar trebui să pășuneze în pășunea aceea de acolo sus din Hrana oilor de acolo sus. Da, Tu știi ce a făcut el? El le-a mânat acolo jos la grămadă aceea de buruieni. Doar le-a dus acolo jos și le-a aruncat pe toate în acel pârâu, și le-a lăsat să șadă în jur în grămadă aceea de buruieni, mâncând acele salcii bătrâne, și ele sunt aşa de slabe încât cu greu ar putea ieși de acolo.” Aceia sunt episcopii, păstori care neagă Puterea de acolo. “Ei bine, eu Îți spun adevărul, eu niciodată nu am văzut un astfel de grup de oi emoționate în viața Mea.” Lui nu-i place aceea. Nu. “Și Tu știi ceva? Vitele acelea de acolo sus, Tu știi Tu—Tu le-ai spus să mânânce din acea—acea lucernă de acolo sus, Tu știi, să le îngrașe?”

“Da.”

“Tu știi ce le dă el?”

“Nu.”

¹⁶³ “Acele buruieni tari bătrâne. Da. El le face să se atașeze de societăți și de toate. Tu niciodată nu ai văzut ceva asemănător în viața Ta. Tu nu ai văzut aşa ceva în viața Ta. Tu știi ce face el? Merge pe acolo afară fumând un trabuc mare, ridicat înapoi. El își are soția cu el, ea poartă pantaloni scurți întocmai cum fac Filistenele acolo afară. Da.” Acela-i felul de mesaj pe care Duhul Sfânt trebuie să-l ducă despre biserică astăzi. Acum, ce gândiți despre asta?

¹⁶⁴ Aceea este înfierea. Ce El... a făcut El? El ne-a predestinat pe noi—noi la înfiere. El ne-a dat Duhul Sfânt; dar, așteptați un minut, înfierea, aceea este despre ce vorbim noi. Înfierea!

¹⁶⁵ “Ei bine, Tu știi ce face el? Episcopul a venit pe aici zilele trecute, și a spus. El a avut un serviciu mic de vindecare jos acolo, și episcopul a venit pe acolo. Ceva ins, un frate a venit pe acolo și se ruga pentru bolnavi. Și el a zis, ‘Să oprești asta!’”

“Oh, oh, da, părinte episcop, eu o voi face.”

“Să nu cooperez.”

“Oh, nu, nu, părinte episcop, sigur că nu.”

¹⁶⁶ „Și aici vin eu și-i spun Adevărul chiar din Cuvântul Tău. Vezi, iată-L aici. Eu îi citesc legile Tale exact ce să facă, și el nu vrea să le asculte. El a zis, ‘Oh, aceea era pentru o altă epocă, un alt fiu altădată. Aceea nu înseamnă pentru mine.’” Acolo sunteți. Acela, acum acela-i Adevărul, prietene. Acum nu vedeți unde își pierde biserică așezarea ei, de ce nu avem noi trezire, de ce nu avem lucruri în desfășurare? Acolo este unde zace ea.

¹⁶⁷ Iosua zice, “Gad, eu vreau ca tu să... chiar aici stă locul tău conform cu planul, locul tău stă aici, chiar aici. Tu intră aici, Gad, și stai aici. Beniamin, tu mergi chiar aici jos. Și acum voi toți stați de parte de granița Filistenilor.” Și Iosua vine înapoi, aici ei toți dincolo la Filisteni, având o mare petrecere, doar dansând în felul acela, și toate femeile vopsindu-se, și dansând în jur și distrânđu-se. Și Iosua își scarpină capul, și zice, “Acum ce?” Acum aceea este chiar exact ce se întâmplă; nu toți, mulțumim lui Dumnezeu, nu toți, dar prea mulți. În ordine.

¹⁶⁸ Acum ce are loc atunci? Aceea este ce s-a întâmplat. Nu vă imaginați că Omul acela, Duhul Sfânt, se înroșește înaintea Tatălui când El trebuie să spună asta? Oh, vai! “Eu—eu—eu i-am spus, dar el—el—el nu vrea să asculte la Acesta. Eu i-am spus asta, și l-am lăsat să citească chiar acolo în Carte. Eu am—eu am avut un predicator mic care a venit pe acolo și să—i arate că Isus Cristos este același ieri, azi, și în veci. Și Tu știi ce? El a lăsat pe unul din acei—a lăsat pe unul din acei vechi căprari să vină pe aici și să—i spună că asta era pentru o altă epocă. Vedeți? Și el a mirosit aşa de rău în timp ce era acolo, cu miros de capre, Tu știi, trabucuri, și Tu știi, și aşa mai departe, a mirosit aşa de rău când el a ajuns aici. Înțelegi? Dar eu îți spun, că acel căprar are suficiente medalii prinse pe el, căci, eu îți spun, că dacă I—ai scrie numele în ziar, aceasta ar lua (necrologul lui) ar lua o jumătate din foaie să—i facă titlurile. Da, Domnule, desigur lor le place de el pe acolo în ținutul acela, dar, eu îți spun, el sigur nu știe cum să hrănească oile. Așta—i un lucru despre el. El doar nu vrea să asculte de Mine,” zice Duhul Sfânt. “Eu am încercat să—i spun că Tu ești același ieri, azi, și în veci, dar el—el doar nu vrea să o facă. El este cel mai mare laș pe care l-am văzut în viața Mea. Da. Iar biserică l—a făcut un supraveghetor, un episcop, și aşa mai departe, toți oamenii ascultă de el. Și apoi Tu știi ce? Ei iau pe acei... ei au un lucrușor vechi acolo ce ei îl numesc un ‘televizor’. Tu pornești un lucrușor vechi ca acela, și—și femeile acelea vin înainte și se comportă, tot felul de îmbrăcăminte pe jumătate. Și, Tu știi, multe dintre fiicele Tale sunt pat...”

“Oh, sigur nu!” Vedeți?

¹⁶⁹ Zice, “Da, ele sunt. Da, ele o fac. Hmm. Unele din ele plâng după trezire, Tată, unele din ele intr—adevăr o vreau. Unele din

ele încrăpătă umblă calea, unele din ele stau tot aşa de adevărate pe acel Cuvânt cât pot ele să fie. Altele, Eu nu ştiu ce să fac, ele sunt—ele sunt departe acolo afară. Tu ştii ce fac celealte? Îşi bat joc de ele, zicând, ‘Ele sunt doar un grup de tâcnite.’”

“Ei bine, aceea Mă face să mă simt destul de rău.”

¹⁷⁰ Dar acum să schimbăm tabloul. Acum Tatăl, fiul Lui este un băiat bun. Tatăl lui chiar—chiar împreună, aici este un Tutor, Duhul Sfânt. Pe unde Duhul Sfânt, El a zis, “Eu mă duc să umblu,” a zis Tutorele, “Eu sunt...”

¹⁷¹ Copilul a zis, “Eu voi umbla chiar cu Tine. Eu voi merge chiar cu Tine.”

“Oh, dealurile sunt grozav de îmalte, fiule.”

¹⁷² “Eu voi merge chiar cu Tine. Eu am încredere în Tine. Dacă încep să obosesc, El îmi va ridica mâna sus și mă va ține înainte.”

“Dar acolo sunt lei sus pe deal acolo!”

¹⁷³ “Nu contează atât timp cât Tu ești pe acolo, nu contează nici un pic. Eu umblu chiar împreună cu Tine.”

“Acolo sus este dificultate, sunt stânci alumecoase.”

¹⁷⁴ “Mie nu-mi pasă, atât timp cât Tu mă ții de mâna, eu voi umbla chiar cu Tine. Eu voi umbla chiar cu Tine.”

“Oh, tu ştii ce? Tatăl tău făcea aceea, vezi. Asta-i bine. Da, domnule.”

¹⁷⁵ Urcă-te sus în vârful dealului acolo. “Oh,” El a zis, “Tu ştii ceva, Tată? Fiul Tânăr este întocmai ca o aşchie sărită de pe trunchi. El este absolut, exact ca Tine. Fiecare Cuvânt ce-l spui Tu, el îi spune ‘amin.’ Eu—Eu l-am făcut să deschidă în Biblie zilele trecute, și El zice, ‘Iisus Cristos același ieri, azi și în veci.’ Tu ştii ce a zis el? El a strigat și a aruncat mâinile sus în aer, și a zis, ‘Aleluia! Amin!’ Oh! Și Tu ştii Aceasta a zis aici, în—in Cuvântul Tânăr, Tu ştii, unde Tu ai zis, ‘Lucrările, cel ce crede în Mine, lucrările care le fac Eu le va face și el?’”

¹⁷⁶ “Da, îmi amintesc că i-am scris Asta fiului Meu. Da, îmi amintesc că am scris Asta.”

¹⁷⁷ “Oh, când el a văzut asta, el doar a strigat și a sărit în sus și-n jos, striga, ‘Aleluia, Doamne. Ia toată lumea din mine. Fă-mă în felul Acela!’ Da, Domnule. Și toate lucrurile acelea ce le-a făcut el!”

¹⁷⁸ “Oh, Tatăl a zis aceasta, “Eu sunt—Eu sunt fericit pentru acel fiu. Acela este un fiu bun. În ordine. Veghează asupra lui pentru cătiva ani, vezi cum el—vezi cum vine înainte, și cum progresează.” După un timp anii au trecut. “Cum o mai duce el?”

¹⁷⁹ “Oh, Doamne, el chiar crește în har! Oh, Doamne! El doar... El decojește lemnene. Eu îți spun, el—el e într-adevăr... Păi, el ia oile acelea, le poate mânuia întocmai—întocmai ca Tine. El niciodată nu le va da acele plante de mare. El niciodată nu le va da buruieni tari. Când ele vin în jur, zicând ‘noi vrem să ne atașăm de biserici’; el zice, ‘Tineți-vă gura, voi nu aveți nevoie de aceea! Nu, domnule. Iată de ce aveți nevoie, ‘Pocăiți-vă și fiți botezați, fiecare din voi, în Numele lui Isus Cristos, pentru iertarea păcatelor voastre. Voi veți primi darul Duhului Sfânt.’” Da, Domnule, iată ce a zis el.”

“Oh, zice el într-adevăr asta?”

“Da, Domnule, el sigur zice.”

“Ei bine, acela-i tocmai felul cum Am scris—O.”

“Acela-i tocmai felul cum el II zice. Hmm! Da, Domnule.”

¹⁸⁰ “Unii din ei au zis, ‘Zăboviți în cetatea Ierusalim până când sunteți înzestrăți cu putere de Sus. Întrucât Duhul Sfânt a venit asupra voastră, voi să-Mi fiți martori în Ierusalim, Iudeea și Samaria, și cele mai îndepărtațe părți ale lumii.’ Când el a citit asta, a strigat, ‘Aleluia, asta-i ce ai tu nevoie! Tu știi ce face el? El doar îi aduce chiar acolo jos până când ei îl primesc, asta-i tot, stă chiar cu ei.’”

¹⁸¹ “Și dacă ei încep să se certe, el zice, ‘Hoop, hoop, hoop, așteptați un minut, așteptați un minut. Așa se comportă caprele, nu oile. Vedeți? Vedeți?’ Oh, uneori ei devin arțagoși cu el, dar el într-un fel îi bate pe umăr puțin, zicând, ‘Așteptați un minut, sh-sh, sh-sh, sh. Este în ordine.’ El într-adevăr știe cum să controleze oile acelea. Da, Domnule, eu îți spun.

¹⁸² “Tu știi ceva? Eu l-am văzut pe Arhiepiscopul Aşa-și-aşa să-i spună că ‘el nu poate veni în acest oraș și să țină o adunare.’ Dar, Tu știi, Eu cumva l-am călăuzit, Am zis, ‘Mergi oricum.’ Vedeți? ‘Retrage-ți aceste benzi, și nu le lăsa să meargă afară,’ Noi am mers oricum! Am mers în aceste orașe de aici, au zis, ‘Ei bine, noi nu vom spon-...’”

¹⁸³ “Și Tu știi, Diavolul a ajuns acolo jos, a zis, ‘eu pariez cu Tine că eu îl pot ține afară din orașul acela.’ Am zis, ‘Nu o poți face. Dacă Eu îi spun să meargă, el va merge. Sunt sigur că va merge.’ ‘Nu, nu, nu, nu, nu, Eu îi voi spune. Eu voi merge jos și voi zice, ‘Acum, toți agentii mei, voi toți adunați-vă împreună. Voi nu vreți nimic din fanatismul acela vechi aici jos, toată vindecarea aceea Divină și lucrul acela vechi al Duhului Sfânt. Aceea a trecut în urmă cu apostolii cu ani în urmă. Voi știți că aceea nu este bună, acolo în urmă.’” Încercând să le dea buruienile acelea vechi, totul în felul acela. Ei...”

¹⁸⁴ “Dar, Tu știi ce, el a mers drept înainte jos acolo oricum. A mers drept înainte acolo jos și a început să arunce afară lucerna de la... Și Tu știi ce, oile acelea au început să mănânce, ele au

devenit aşa de grase cât pot fi. Da, Domnule. În timp ce ele au vindecări și adunări și, Tu știi, multe din acele tinere încep. Păi, ele au văzut dacă ele au o grămadă mare de fân ca lucerna aceea. Tu știi ce au făcut cu ea? Ea a fost aşa de bună încât ele au alergat dincolo la vecini, zicând, ‘Luați Aceasta! Luați Aceasta! Adolescenti, pregătiți-vă...?... Da, Domnule, ca și acesta chiar de aici. Aici este Ea chiar aici. Chiar aici este Ea, veдеți. Doar pocăiți-vă, fiecare din voi, și fiți botezați în Numele lui Isus, veдеți, voi puteți primi Duhul Sfânt. Este pentru oricine vrea, să vină, să vină aici să vadă ce a spus Biblia.’ Vedeți? Și ei doar se bucură mult acolo jos.”

¹⁸⁵ “Oh, acela-i fiul Meu! Acela-băiatul Meu. Ei bine, Tu crezi că el este bine maturizat?”

¹⁸⁶ “Da. Sigur cred,” a zis Duhul Sfânt. “Eu i-am dat examene. Băiete, Eu l-am încercat în *acest* fel, l-am încercat în *acel* fel. Eu l-am trântit jos, bolnav, l-am pus dedesubt. Eu l-am apăsat, Eu l-am lăsat pe Diavolul să-i facă tot ce putea să-i facă, el a venit chiar înapoi sus din nou. El a venit chiar același. Vezi, a venit sus din nou. Eu l-am făcut bolnav. Eu am făcut *aceasta*. Eu l-am aruncat în spital. Eu l-am dus aici afară și Am făcut *aceasta*, Am făcut *aceea*. Eu i-am întors soția împotriva lui, Eu i-am întors vecinii împotriva lui, Eu i-am întors totul. Aceea nu a contat nici un pic. A zis, ‘Chiar dacă El mă ucide, totuși mă voi încrede în El.’ Eu i-am ucis familia. I-am luat *aceasta*, Eu am făcut *aceasta*, Eu am făcut toate *acestea*, Am făcut *aceasta*, *aceea*, *cealaltă*. Totuși el a stat drept în sus, ‘Chiar dacă El mă ucide, totuși îl voi sluji! El este al meu!’”

¹⁸⁷ “Oh! Ei bine, Eu cred că Noi ar trebui să-L chemăm afară pe undeva la un loc mic special și să avem o înfiere.”

¹⁸⁸ Acum, când tatăl, în Vechiul Testament, a înțeles că fiul lui a ajuns la vîrstă, el a fost pregătit spre înfiere. Spre! Ei sunt născuți un copil, dar, când ei sunt un fiu chiar atunci. Dar atunci ei niciodată nu vor fi mai mult decât doar un copil, doar un fiu obișnuit, până când se maturizează și arată ce sunt ei. Apoi, el îl cheamă afară atunci.

¹⁸⁹ Acum aici suntem noi, biserică. Sunteți gata? Acum este un pic Tânziu, fiecare mușcați-vă degetul, pișcați-vă sufletul, și smulgeți-vă inima, doar pentru un minut. Vedeți? Acum noi vom așeza biserică. Acum când biserică ajunge la locul acela, El zice, “Manase, tu aparții aici. Efraim, tu aici.”

¹⁹⁰ Apoi el îl duce într-un anumit loc, tatăl îl duce, și-l pune sus pe un loc înalt ca acesta, și el are o ceremonie, și ei toți vin în jur. Și el a zis, “Eu vreau ca fiecare să știe că acesta este copilul meu, și eu îmi înfiez fiul. Și eu vreau ca fiecare să știe, de acum înainte, că numele lui... Eu îl îmbrac, cu o haină specială pe el, și eu vreau ca voi să știți că numele lui este tot

aşa de bun pe orice cec cum este numele meu. El este copilul meu, eu îl înfiez în familia mea, deşi el a fost fiul meu de când s-a născut. De când a primit Duhul Sfânt, el a fost fiul Meu. Dar acum Eu îl voi pune poziţional în autoritate. Ce el concediază este concediat, ce el angajează este angajat.

¹⁹¹ „Şi adevărat, adevărat, Eu vă spun, dacă veţi zice acestui pom, dacă ziceţi acestui munte, ‘mută-te,’ şi nu vă îndoiaţi în inima voastră, ci credeţi că ceea ce aţi zis se va împlini, voi puteţi avea ce aţi zis.” Vedeti? Acolo sunteţi; acolo sunteţi. Vedeti? “El este fiul Meu.” Câtă ştiu că înfierea, că... ei au înfiat fiul după ce el a dovedit a fi un... Fiecare care a citit cândva Biblia, aşezarea fiului.

¹⁹² Acum, Dumnezeu a făcut acelaşi lucru Fiului Său când El a dus pe Isus pe Muntele Transfigurării. El a luat pe Petru, Iacob şi Ioan acolo sus, aceia erau trei martori de pe pământ. Acolo era Isus, Moise şi Ilie, şi Dumnezeu, sus pe munte. Acolo au stat ei sus acolo pe munte. Şi, primul lucru ce-l ştiu, ei au privit, şi Isus a fost glorificat înaintea lor. Este corect? Câtă ştiu că aceea este Scriptura? Ce a făcut El? El—El L-a îmbrăcat în haina nemuririi. Şi el a zis, “Îmbrăcămîntea Lui strălucea ca soarele.” Este corect? Şi un nor i-a preaumbrit. Şi Petru şi Ioan şi ei, au căzut cu faţă la pământ. Şi au privit, şi acolo stătea Moise şi Ilie, vorbind cu El. Şi Moise a fost mort, şi îngropat într-un mormânt nemarcat de opt sute de ani. Şi Ilie a luat o călătorie cu carul la Cer, cu cinci sute de ani înainte de aceea. Iuh! Dar ei încă erau acolo! Acolo ei vorbeau cu El. Vedeti, El a luat pe Isus sus să-i vadă, să vadă despre ce era vorba, vedeti acolo, să-I arate aceste lucruri. Şi ei au vorbit cu El, au avut o conversaţie cu El.

¹⁹³ Apoi imediat ce Petru a privit în urmă din nou şi glorificarea a plecat de pe Isus, ei au văzut numai pe Isus, şi un Glas a venit din acel nor, şi a zis, “Acesta este Fiul Meu preaiubit, de El să ascultaţi! Numele Lui este tot aşa de bun ca al Meu acum. De El să ascultaţi!” Aceea este, înfiat, sau fii aşezăţi.

¹⁹⁴ Acum, acolo este unde Dumnezeu încearcă să aducă biserică Penticostală în Cartea Efesenilor. Vedeti? Voi, voi înțelegeţi? Noi trebuie să încheiem că se face prea târziu, vedeti, copiii devin somnoroşi. Şi am vrut să ajung aici jos la acest verset chiar aici, dar nu pot să o fac, până la al—al 13-lea verset, vedeti, ultima parte, “pecetluit de Duhul Sfânt al promisiunii.” Noi vom lua aceea duminică, vedeti. Priviţi. Acum, cum, ce ne aduce înăuntru, şi cum suntem ţinuţi prin Aceasta.

¹⁹⁵ Dar acum să “aşează,” cum sunteţi voi? Tu eşti întâi născut în Împărătie prin Duhul Sfânt. Câtă ştiu asta? În ordine. Următorul, tu eşti predestinat înspre ce? Înfiere. Ce este aceea? Tu eşti predestinat spre aşezare.

¹⁹⁶ Oh, Soră Scott, eu cred că este, care șade aici. Nu ești tu acea care era acolo acasă astăzi? O învățătură merge în jur pe undeva în lume, prin diferite părți ale țării, eu am auzit despre aceasta, mult, că Isus este aici pe pământ, umblând în jur într-un trup, El intră și face *aceasta*. Aceea este o minciună! Duhul Lui Sfânt este aici, și El încearcă să așeze Biserica Lui, să-și pună Biserica în ordine, să o pună în Țara promisă, aşa ca ei să poată intra... aşa ca toți dușmanii să poată fi alungați afară.

¹⁹⁷ Manase nu poate să-și ia țara. Eu nu pot să am un serviciu de vindecare când jumătate din...când...eu merg acolo afară și predic botezul în Numele lui Isus Cristos, și—și frații trinitarieni zic, “Oh, el este vechiul Numai Isus.” Și eu nu pot merge pe aici și să am vindecare Divină când jumătate din ei spun, “Vindecările Divine sunt în ordine,” și mulți din ei se bucură de minunile Domnului și zic, “Ei bine, eu cred că Fratele Branham este un profet, dar să vă spun ceva. Atât timp cât Duhul este peste el, și el diserne, el este slujitorul Domnului. Dar Învățătura lui este putredă, Ea nu este bună.” Cine a auzit vreodată de astfel de fleac? Ori este de la Dumnezeu sau nu este de la Dumnezeu. Astă-i adevărat. Aceasta ori este tot Dumnezeu sau nimic Dumnezeu. Acela-i felul cum este. Dar cum veți avea voi? Manase nu-și va ține terenul lui, Efraim nu-și va ține terenul lui, Gad nu-și va ține terenul lui, Beniamin nu-și va ține terenul lui, ei toți aleargă aici afară cu Filistenii, și toți amestecați. Cum vom fi noi așezați? Dar noi am fost născuți prin Duhul Sfânt, Noi toți. Este adevărat? La ce suntem noi născuți? Predestinați... Apoi după ce am fost născuți, suntem predestinați spre înfiere, să fim puși în Trupul lui Cristos. Voi vedeti ce vreau să spun?

¹⁹⁸ Ce este Trupul lui Cristos? Unii sunt apostoli, unii sunt profeți, unii sunt învățători, unii sunt evangheliști, și unii sunt păstorii. Este adevărat? Noi suntem chemați spre. Alții au daruri de limbi, interpretări de limbi, înțelepciune, cunoștință, minuni, lucrări de minuni, toate aceste daruri felurite. Și acum ce vor face ei? Ei au practicat aceea un pic. Ce? Au lăsat să se desfășoare liber ca nu știu ce. Unul se ridică, vorbește în limbi, iar celălalt merge înainte, vorbind, [Fratele Branham imită sunetul de dezordine și confuzie—Ed.] același lucru. Predicatorul va predica, face o chemare la altar, și cineva se ridică, vorbește în limbi și “Aleluia, slavă lui Dumnezeu.” Dacă—dacă predicatorul se întâmplă să meargă înainte cu mesajul lui, fiind uns, atunci oamenii spun, “vechiul decăzut.” Vedeți, aceasta este pentru că ei nu sunt învățați.

¹⁹⁹ Biblia a spus că duhul profetilor este supus profetului. Dumnezeu nu este autorul confuziei. Când eu stau aici, sau un predicator aici sub ungerea lui Dumnezeu. Nu contează cât de mult vrei tu să vorbești în limbi, tu să taci până când Dumnezeu termină aici. Apoi dacă tu vorbești în limbi, aceasta

nu poate fi doar o repetare a Scripturii, căci Dumnezeu a zis să nu folosiți repetare zadarnică. Dar este un mesaj direct către cineva. Întrebați-mă odată, puneți-vă degetul la o singură dată când Duhul Sfânt vreodată, sub discernământ, a spus la cineva, a repetat o Scriptură iarăși și iarăși. El le-a spus ceva ce a fost greșit cu ei și ceva ce au făcut ei, și ceva ce trebuie ei să facă sau ceva ce trebuie să se întâmple, sau ceva în felul acela. Este corect?

²⁰⁰ Tot așa este vorbirea în limbi și interpretarea! Dacă există unul în biserică care vorbește în limbi, și altul o interpretează, să spună aceasta. Lăsați ca Fratele Neville să se ridice sus și să vorbească în limbi, și acest frate de aici să dea interpretarea, zicând, "Spune-i acestui om de aici că ieri el a mers aici afară și a făcut ceva ce nu ar fi trebuit să facă. Acum doctorul i-a spus astăzi că el are cancer. Mergi îndreaptă lucrul acela, vino aici înapoi și îndreaptă-o cu Dumnezeu."

Omul zice, "Cu adevărat, acela este adevărul." Atunci Dumnezeu este cu voi.

²⁰¹ Dar cum o vom face în acest fel? Vedeți? Este doar [Fratele Branham imită sunetul dezordinei și confuziei—Ed.] oricum, fără așezare de loc. Acum aceea este... Vedeți, Efesenii, încearcă... Vedeți, ei pierd aceea. Vedeți, cum o pierd ei? Noi suntem predestinați la înfierea de fii! Acum câți înțelegeți ce vreau să spun, ridicăți-vă mâna. Înfierea! Noi suntem născuți în Duhul lui Dumnezeu, sigur, primim Duhul Sfânt, și strigăm, "Aba, Tată! Aleluia! Slavă lui Dumnezeu!" Noi suntem, astăzi adevărat, noi suntem copii, dar nu putem ajunge nicăieri. Noi nu-i putem bate pe Filisteni.

²⁰² Priviți la Billy Graham stând acolo. Și acel Mahomedan zicând, "Dovedește-O."

²⁰³ Priviți la Jack Coe stând acolo jos. Și acel ateu, acea Biserica lui Cristos dând mâinile cu ateistul acolo afară, și luând mâna. Se presupune a fi un Creștin, și dă mâinile cu un drac ca Joe Lewis, și un liber gânditor, și chiar înjură pe Dumnezeu și a zis, "nu a existat un astfel de lucru ca Dumnezeu, oricum, în primul rând," și lucruri ca acelea. Și o biserică care se numesc o Biserică a lui Cristos, dă mâinile cu el, și iau partea împotriva Fratelui Jack Coe. Cum vom face noi ceva? Și Penticostalii, mulți dintre ei, împotriva lui; când, fiecare predicator din țara noastră ar trebui să stea picior lângă picior cu el, și să zică, "Dumnezeule, trimite jos Puterea Ta." Vedeți, acolo suntem noi, unde aceasta nu poate fi așezată.

²⁰⁴ Efraim nu vrea să stea. Unul din ei merge aici, noi aflăm că Manase ajunge aici, zicând, "Oh, vai, Domnul mi-a dat un câmp bun de porumb!" Apoi iată vine aici, Gad, zicea, "Ei bine, acum, așteptați un minut. Eu trebuie să cresc ovăz, dar și eu voi crește porumb. Aleluia!" Vedeți voi? Voi nu aveți nimic

de-a face cu porumbul; luați ovăz, ovăz este partea voastră de crescut. Voi nu trebuie să pășunați oi când voi trebuie să pășunați vite. Dumnezeu vrea să așeze biserică. Dar fiecare din ei vrea să facă același lucru. „Aleluia!” Și voi nu puteți să le spuneți nimic despre aceasta. Nu, nu. Ei încă au natura aceea de capră, „Împung, împung, împung, împung, împung, împung, împung,” Vedeți, voi nu puteți să le spuneți. Asta-i adevărat. Acum, nu este asta adevărat? Și voi nu puteți așeza biserică. Vedeți?

²⁰⁵ Biserică trebuie să fie predestinată la înfierea de copii, unde un bărbat... Dumnezeu poate lua un bărbat și să-l înfieze în familie, și să-i dea ceva. Că, întâi, încercați aceea și vedeți dacă este corect. Biblia a zis să încercați duhul. Acest om pretinde un anumit lucru, încercați-l și vedeți dacă este corect. Dacă este aşa de corect, mergeți drept cu el. Atunci ziceți, „Doamne, trimite-ne altceva.” Continuați să vă mișcați, vedeți, doar continuați să vă mișcați până când fiecare persoană își ia locul. Atunci voi veți vedea biserică lui Dumnezeu că începe să-și ia locul. Atunci este când Filistenii vor merge să se retragă. Pantalonii scurți se vor duce, părul va crește în jos, fețele vor fi spălate; trabucurile vor lipsi. Asta-i adevărat. Când biserică începe să intre în Puterea ei mare, când noi avem un Anania și Safira, și câțiva din aceia. Da, domnule. Voi veți vedea când Biserică aceea sfântă stă împreună în Puterea Lui, pozitional așezată ca fii ai lui Dumnezeu, înfiați în familia lui Dumnezeu, Biserică puternică stând acolo în slava ei. Oh, pentru aceea vine El.

²⁰⁶ Vedeți cât de departe suntem deviați, fraților? Voi nici măcar nu puteți veni împreună asupra Scripturii. Și orice om, orice om care nu poate vedea botezul în apă în Biblie, în Numele lui Isus Cristos, el fie că este orb sau ceva greșit mintal. Asta-i adevărat. Și acolo este unde este lupta cea mare.

²⁰⁷ Eu voi—eu voi spune oricarei persoane care-mi va aduce orice Scriptură unde cineva a fost cândva botezat în orice alt nume în afară de Numele lui Isus Cristos, în biserică nouă. Sau, dacă el a fost botezat în vreun alt fel, el a trebuit să fie botezat din nou în Numele lui Isus Cristos, să primească Duhul Sfânt. Voi veniți să-mi arătați. Nu există aşa ceva. Nu există o astfel de însărcinare. Când Isus a zis acolo, „Mergeți de aceea, învățați toate națiunile, botezându-i în Numele Tatălui, Fiului, și Duhului Sfânt.” Tată, Fiu, nici Duh Sfânt, nici unul nu este un nume, nici unul din ele. Petru s-a întors, chiar cu zece zile mai târziu, zicea, „Pocăiți-vă, și fiți botezați, fiecare din voi, în Numele lui Isus Cristos, pentru iertarea păcatelor.” Și peste tot în Biblie.

²⁰⁸ Și apoi aici au fost câțiva botezați acolo jos, în alt fel, de Ioan, doar spre pocăință. Pavel a zis, „Voi trebuie să fiți rebozezați din nou. Voi trebuie să veniți din nou.”

²⁰⁹ „Oh, dar noi am fost botezați de un om mare sfânt, Ioan. El a botezat pe Isus.”

²¹⁰ „În ordine, aceasta este Evanghelia. Acesta este Duhul lui Dumnezeu care a fost să-mi fie descoperit. Eu sunt un apostol al Domnului, și dacă un înger din Cer vine și predică orice altceva...”

²¹¹ Lăsați-mă să citesc asta. Biblia a zis, “Dacă un îng-...” Pavel a zis, “Dacă un înger din Cer a zis orice altceva,” episcop, arhiepiscop, papă, supraveghetor, orice poate fi el, “dacă el predică orice altceva în afară de Aceasta ce v-am predicat eu, să fie blestemat.” Nu există... Noi nu avem astfel de obiceiuri ca acelea. Nu, domnule. Voi doar... Nu există astfel de lucru. Voi, noi... Și apoi—apoi, veдеti, de ce este că oamenii nu pot să vadă asta? De ce este că oamenii nu vor—nu vor, nu vor să creadă asta? [Cineva din adunare zice, “Predestinați”—Ed.] Vedeti? Cineva a atins-o chiar acolo, Gene. “Predestinat,” exact. De ce? “Toți pe care Tatăl Mi i-a dat vor” (ce?) “veni la Mine.” Cât de exact! “Toți pe care Tatăl Mi i-a dat vor veni, vor veni la Mine.” Care-i situația cu mine, eu încerc să afli aici? Iată-ne. În ordine.

²¹² Să citesc doar acest verset și apoi eu vă spun ce Pavel, lucrurile care... Tocmai Mesajul care l-am predicat în seara aceasta, iată ce a zis Pavel despre predestinare, despre botezul în apă în Numele lui Isus, botezul Duhului Sfânt, aşezarea în biserică, și aşa mai departe. Iată ce a zis el.

*Mă uimesc (spunând acestor Galateni) că voi sunteți
așa de repede mișcați de la cel ce v-a chemat la...
harul lui Cristos...*

Sunt aşa de ruşinat de voi, cu alte cuvinte, că voi
lăsați pe altcineva să intre și să vă sucească de la
Aceea, *la o altă evanghelie*:

*Căci nu este alta; dar există unii care vă tulbură, și
împiedică evanghelia lui Cristos, împiedică adevărata
Evanghelie a lui Cristos.*

²¹³ Dar priviți. Acum, amintiți-vă, Pavel era cel ce a constrâns fiecare persoană care nu a fost botezat în Numele lui Isus Cristos, să vină și să fie botezat din nou în Numele lui Isus Cristos. Câți știi că asta-i adevărat? Câți știi că acela a fost Pavel care a zis că aceste secrete au fost ascunse de la întemeierea lumii, și i-au fost descoperite lui, căci noi am fost predestinați să fim fii, și, spre înfiere. Acesta era Pavel. Priviți aici ce a spus el.

*Dar chiar dacă noi, sau un înger din cer, vă predică
vreo altă evanghelie decât aceea pe care noi v-am
predicat-o, să fie blestemat.*

²¹⁴ Doar să nu spuneți, “Eu nu sunt de acord cu tine, domnule.” Doar lăsați ca acela să fie blestemat. Să citesc următorul verset.

Aşa cum am zis mai înainte, tot aşa vă spun acum din nou, Dacă vreun om vă predică vreo altă evanghelie decât aceea pe care noi deja am primit-o, să fie blestemat.

²¹⁵ Astă-i adevărat. Acum, frate, soră, dacă a fost Dumnezeu zilele trecute, și eu—eu zic asta sperând să nu fie fără respect, care m-a luat să văd această mică... Acum, eu devin emoționat; eu nu cred că devin emoționat, eu doar devin binecuvântat în predicare. Eu nu încap în mine de bucurie și eu vă ţin aici până când știu că sunteți somnoroși și obosiți. Dar, oh, eu... Dacă voi—dacă voi ați putea numai să știți cum vă vreau eu pe voi acolo! Vedeți? Și când eu, odată eu o spun din nou, când eu... când El a zis... Eu am zis, ”Aceasta ar face...”

El a zis, “Ai vrea să vezi care este sfârșitul?”

²¹⁶ Și am privit înapoi și m-am văzut întins acolo pe pat. Sigur voi mă cunoașteți suficient de mult să știți că—că—că eu vă spun Adevărul. Eu vreau să vă întreb ceva, aşa cum a zis Samuel înainte de alunge pe Saul, v-am spus eu vreodată ceva în Numele Domnului decât ce era adevărat? Este asta corect? Întotdeauna a fost adevărat. Am venit eu vreodată și v-am cerșit după bani sau ceva de felul acela? Nu, vedeți, niciodată nu am făcut. Am făcut vreodată ceva fără să încerc din câte știu mai bine să vă conduc la Cristos? Exact.

²¹⁷ Acum ei vor să zică că eu sunt un telepatist mintal, voi știți, un perceptionist supersenzorial. Desigur, lucrurile acelea trebuie să se ridice, Biblia a zis că se vor ridică. Cum Iambre și Iane s-au împotravit lui Moise, ei au făcut destul de aproape același lucru pe care l-a făcut Moise, până s-a ajuns la o expunere. Astă-i adevărat. Dar amintiți-vă, Iane și Iambre nu puteau vindeca. Ei nu puteau vindeca. Ei puteau aduce plăgi, dar nu să le îndepărteze. Vedeți? În ordine. Acum, Dumnezeu este Vindecătorul. Cuvântul lui Dumnezeu rămâne Adevărul.

²¹⁸ Eu am încercat să fiu cinstit cu voi. Eu am încercat să vă spun Adevărul. Eu am—eu am... de aproape treizeci și unu de ani, eu am stat la acest amvon, jos și sus, de treizeci și unu de ani, și într-o zi pot pleca să merg în Slavă de lângă acest amvon. Acolo sunt o soție, o fiică, tată, frați, toți îngropăți chiar pe acolo, prietenii scumpi. Eu am privit sicriile lor și florile aşezate aici. Și știu că într-o zi și al meu va fi, la fel. Acum, astă-i adevărat. Dar sincer, din toată inima mea, eu vă spun cu toată inima mea, eu cred că v-am predicat Evanghelia adevărată a Domnului Isus Cristos. Eu cred că voi trebuie să fiți botezați, fiecare din voi, în Numele lui Isus Cristos, și să

primiți botezul Duhului Sfânt. Și oricând o faceți, aceasta vă va aduce bucurie, pace, îndelungă răbdare, bunătate, smerenie, blândețe, răbdare, credință.

²¹⁹ Și zilele trecute, ce mi s-a întâmplat în dimineața aceea, eu nu știu. Eu nu pot spune încă dacă am fost aici la trupul meu și doar am văzut o vizuire, sau dacă am fost luat de aici, dincolo. Eu nu știu, eu nu pot spune. Singurul lucru ce știu, că îmi–îmi era întotdeauna teamă de a muri, acel loc mic de înțepare. Dar nu teamă că Isus nu ar veni să mă ia, acum, eu nu m-am temut de aceea, căci eu—eu nu m-am temut de aceea; dar dacă v-aș întâlni și să fim doar un abur mic zburând afară prin aer. Dar eu văd acum. Când i-am văzut pe oamenii aceia, ei erau reali.

²²⁰ Dacă a fost vreodata un bărbat care a reprezentat Cincizecimea și era un adevărat apostol, acesta era F. F. Bosworth, curat, drept, Evanghelie reală, vedeți, acesta era Bosworth. Și când l-am ținut în brațele mele, și am strigat, “Părintele meu, părintele meu, carele lui Israel și călăreții lui.”

²²¹ El a zis, “Fiule, stai pe câmp.” Zicea, “Ia-o înaintea unora dintre acești inși tineri pe câmpurile străine, dacă poți, înainte ca ei să ducă mult fanaticism pe acolo. Du-le acea Evanghelie reală pe care o ai tu, fiule.” El a zis, “Slujba ta nu a început încă la ceea ce va fi.” Zicea, “Tu ești un Branham nou nouă.” Zicea, “Tu ești Tânăr, fiule.”

Am zis, “Frate Bosworth, eu am patruzeci și opt de ani.”

²²² El a zis, “Tu încă nu ai început.” El a zis, “Nu lăsa pe acești tineri predicatori Penticostali să ajungă acolo cu aşa mult nonsens, și să otrăvească lucrul, și să ia toți—diplomații și toată țara împotriva Acestuia înainte de a ajunge tu acolo.” Zicea, “Mergi înainte, Frate Branham, mergi înainte cu Evanghelia care o ai.” El a zis, “Eu—eu cred că tu ești un apostol, sau un profet al Domnului Dumnezeului nostru.”

²²³ M-am uitat la el, l-am strâns în brațele mele. Am zis, “Frate Bosworth, eu vreau să-ți pun o întrebare. Care a fost cel mai fericit timp din a ta... moment al tău... din toți ani tăi care ai predicat?”

El a zis, “Chiar acum, Frate Branham.”

Am zis, “Tu știi că tu mori?”

El a zis, “Eu nu pot mori.”

Eu am zis, “Ce... De ce spui că acesta este cel mai fericit timp al tău?”

²²⁴ Acolo era o ușă. El a zis, “Eu sunt culcat aici cu fața întoarsă către ușă aceea. În orice minut, Acela pe care L-am iubit, și Acela pentru care am predicat și pentru care am stat, toți acești... viața mea, El va veni la ușă aceea pentru mine, și eu voi merge cu El.” Eu m-am uitat la el, m-am gândit, eu—eu mă uitam la fel cum eu m-aș uita la Abraham, Isaac, sau Iacob.

²²⁵ I-am luat mâna, am zis, "Frate Bosworth, noi amândoi credem în același Dumnezeu, noi credem același lucru. Prin harul lui Dumnezeu, eu voi predica până când ultima răsuflare îmi părăsește trupul. Eu voi rămânea credincios lui Dumnezeu aşa cum ştiu cum să stau. Eu nu voi compromite asupra Evangheliei în nici o parte sau în nici un loc. Voi sta aşa de adevărat aşa cum ştiu să stau. Frate Bosworth, eu te voi întâlni într-o Țară mai bună unde tu nu vei fi Tânăr... sau nu vei mai fi bătrân, ci Tânăr."

²²⁶ El a zis, "Tu vei fi acolo, Frate Branham, să nu te îngrijorezi."

²²⁷ Şi cu o oră înainte, două ore înainte de a muri... cu vreo două luni mai târziu, m-am gândit că el murea atunci, soția mea a venit și l-a văzut (el întotdeauna s-a gândit aşa de mult la ea), și apoi D-na Bosworth. Şi vreo două ore el era culcat, dormea. El s-a ridicat, a privit, și a sărit sus din patul lui. El a zis, "Mamă, ei bine, eu nu te-am văzut cu anii! Tată! Frate Jim, păi," zicea, "să vedem, tu ai fost unul dintre convertiții mei la Domnul, la Joliet, Illinois." El a fost mort de cincizeci de ani. Vedeți? Da! El a zis, "Tu ești Sora Aşa-și-aşa. Da, eu te-am condus la Domnul la—la adunarea din Winnipeg. Da. Păi, iată Sora Aşa-și-aşa. Eu nu te-am văzut... Da, vezi, tu ai venit la Domnul la aşa-și-aşa." Şi de două ore întregi el a dat mâinile cu acei pe care i-a condus la Domnul. A mers drept înapoi la locul lui, și s-a culcat jos, și-a încrucișat mâinile, și aceea a fost. A intrat Fratele F. F. Bosworth în Țara aceea pe care Isus m-a lăsat să o văd în seara aceea? Dacă aceasta este, el este acolo un om Tânăr în seara aceasta. Dumnezeu să-i odihnească sufletul. Şi fie ca eu să trăiesc totdeauna aşa de credincios să intru în Țara aceea. Şi fie ca eu să fiu aşa de adevărat un—un slujitor pentru Cristos!

²²⁸ Mie mi-e rușine de viața mea. Mă rușinez. Eu—eu—eu... Dacă am păcătuit înaintea voastră oamenilor, voi—voi sunteți datori față de mine să veniți să-mi spuneți. Vedeți? Eu încerc să trăiesc drept în tot ce Dumnezeu mă lasă să fac prin harul Lui. Vedeți? Vedeți? Dar, priviți, prietenii, voi îmi sunteți datori dacă voi știți ceva ce este greșit cu viața mea, veniți să-mi spuneți aşa. Şi, iată, eu sunt dator față de voi să stau aici și să vă predic Evanghelia adevărată. Eu vă sunt dator, pentru că eu mă aştept să văd fiecare din fețele voastre, bărbați tineri și femei, doar dincolo de bara aceea de acolo. Există doar o răsuflare între unde sunteți acum și acolo. Acum, asta-i adevărat. Aceasta este acolo.

²²⁹ Şi fie ca Dumnezeul întregului har, Dumnezeul Cerului, nu în mod profanator, ci în reverență, "Tata," în acea zi mare când noi vom fi prezenți aici în urmă și vom avea trupurile noastre pământești din nou, aşa ca noi să putem bea, și să mânăcăm strugurii și rodul țării. "Ei vor zidi case și nu le vor

locui alții. Ei vor planta vii și nu le vor mâncă alții roadele.” Vedeți? Un om sădește o vie, fiul lui o ia, și apoi fiul lui o ia, și a lui. Dar nu în acest caz; el o va sădi și va sta acolo. Vedeți, asta-i adevărat. Noi vom fi acolo pentru totdeauna. Și fie, în Țara aceea, fie ca eu să vă văd pe fiecare din voi.

²³⁰ Și eu știu că eu vorbesc aici chiar către predicatori trinitarieni. Și, frații mei, eu nu spun aceasta—eu nu o spun să rănesc. Și eu sunt un trinitarian, la fel, eu cred în trinitate, cele trei atribute ale lui Dumnezeu (Tată, Fiu, Duh Sfânt), dar nu trei Dumnezei. Vedeți? Eu cred că există trei atribute, absolut, eu o cred cu toată inima mea, “Tată, Fiu, și Duh Sfânt,” dar ele nu sunt trei Dumnezei. Ele sunt doar trei atribut... sau al celor trei slujbe ale lui Dumnezeu. Dumnezeu a trăit odată în calitate de Tată, de Fiu, și acum de Duhul Sfânt. Este același Dumnezeu în trei slujbe. Și ele au...

²³¹ Și Tată, Fiu, și Duh Sfânt, nu este nici un Nume al lui Dumnezeu. Dumnezeu are un Nume, și Numele Lui este Isus. Biblia a zis, “Familia în Cer este numită Isus, și familia de pe pământ este numită Isus.” Asta-i adevărat. Deci Dumnezeu avea un Nume, Nume uman. El era... avea un nume numit Jehovah-jireh, Jehovah-rapha, acelea erau titlurile Lui de Divinitate. Dar El a avut un Nume, Isus! Și acela este El.

²³² Și într-adevăr, frații mei, dacă nu sunteți de acord cu mine, amintiți-vă, eu—eu—eu vă voi întâlni dincolo, oricum. Vedeți? Eu voi—eu voi fi acolo cu voi. Și Dumnezeu să vă binecuvânteze. Și eu vă iubesc.

²³³ Și eu vreau biserică să-și amintească acum, duminică dimineață noi vom relua de aici și eu voi încerca să nu vă ţin mai mult decât ora două, astfel noi să putem avea o adunare după-masă, dacă putem și e posibil, și dacă eu fac tot aşa de bine cum am făcut seara trecută, zece treizeci. Mă iertați voi? Prieteni, noi nu mai avem mult timp rămas, dragă. Eu—eu vă numesc “dragă” pentru că sunteți. Voi—voi sunteți dragii mei. Știi ce? Să... Aici a venit o Scriptură. Pavel a zis, “Eu sunt gelos pentru voi (Biserica Lui) cu gelozie sfântă, căci eu vă logodesc.” Acolo sunteți, aceea a luat-o. Asta este. “Căci eu vă consacru, vă logodesc cu Cristos, ca o fecioară curată.”

²³⁴ Acum, dacă aceea era adevărată atunci în ziua aceea, el a zis, (ei, oamenii mi-au spus), ziceau, “Isus va veni la tine, și tu ne vei prezenta înaintea Lui,” o fecioară curată. “Judecat prin Cuvântul care l-ai predicat lor.” Și, priviți, dacă eu vă predic chiar ce a predicat Pavel bisericii lui, dacă grupul lui intră atunci și al nostru va intra, pentru că noi avem același lucru. Amin. Să ne plecăm capetele în timp ce zicem, “Dumnezeu să te binecuvânteze.”

ÎNFIEREA, Partea I	Pagina 1
Regele Respins, banda numărul ROM60-0515M	
15 mai, 1960, duminică dimineața	
ÎNFIEREA, Partea II	Pagina 35
Efeseni Identic Cu Iosua, banda numărul ROM60-0515E	
15 mai, 1960, duminică seara	
ÎNFIEREA, Partea III	Pagina 61
Fiii Lui Dumnezeu Manifestați, banda numărul ROM60-0518	
18 mai, 1960, miercuri seara	
ÎNFIEREA, Partea IV	Pagina 103
Poziția În Cristos, banda numărul ROM 60-0522M	
22 mai, 1960, duminică dimineața	
ÎNFIEREA, Partea V	Pagina 143
Înfierea, banda numărul ROM60-0522E	
22 mai, 1960, duminică seara	

Aceste Mesaje prin Fratele William Marrion Branham au fost original date în Engleză la Branham Tabernacle în Jeffersonville, Indiana, U.S.A. S-a depus tot efortul să se transfere cu exactitate Mesajul verbal de pe banda de înregistrare magnetică la pagina tipărită, și sunt tipărite aici neprescurtat și distribuite de Voice of God Recordings.

Publicate în Românește în 1997.

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O.Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org